

ΤΑ ΝΕΑ

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΜΗΤΡΕΛΙΑ-Γ3

Αρχισυντάκτης:

Έλενα Κωστούλα, Γ3

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ:

Ελισάβετ Βεκρή, Α1
Αλεξάνδρα Γερμανοπούλου, Α1
Χριστίνα Θεοχάρη, Γ4
Χριστιάνα Καλλιμάνη, Α3
Μαρία-Μαρίλυ Καλοφωλιά, Α3
Ελένη Κανελλοπούλου, Γ2
Βασιλική-Μαρίνα Καπέλλα, Α3
Όλγα Κοτζαμάνη, Α3
Αγγελική Κουβελά, Α3
Έλενα Κωστούλα, Γ3
Δέσποινα Λαιμού, Α4
Ελένη Μαγκριώτη, Α4
Κωνσταντίνα Μαραγκού, Α4
Χρήστος Μάρκου, Γ3
Ευαγγελία Μαμάκου, Α4
Μαρία Μέισον, Α5
Μαριάννα Μολυνδρή, Α5
Κλειώ Μπισκίνη, Γ4
Μάρθα Ξυπνητού, Α6
Περσεφόνη Παναγιώτου, Γ3
Θεμιστοκλής Πανταζάρας, Γ3
Ελένη Ρέτσου, Γ2
Αριστομένης-Ιωάννης Ρουγγέρης, Β1
Μυρτώ Σαλτερή, Γ2
Κάλλια Σιέμπου, Γ7
Βασιλεία Σκάγιαννη-Λαμπράκη, Γ2
Ανδριάννα Σμπαρούνη, Α7
Αναστασία Σταυροπούλου, Α8
Κωνσταντίνος Στεντούμης, Γ4
Ειρήνη Τζανακάκη, Α8
Πωλέττα Φάκα, Α8
Ηλία - Τατιάνα Φιλιππούλου, Α8
Αργυρώ Ψαρουλάκη, Α8
Όμιλος «Ζώντας στη Γη της Ελιάς»
Όμιλος «Λογοπλόκος»

ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΕΣ:

Χαριτίνη Καψοκεφάλου
Ρηνιώ Μπασιά

ΕΞΟΦΥΛΛΟ - ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Ιφιγένεια Μητρέλια, Γ3
Μαρία Μέισον, Α5

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Μιχάλης Κύρκος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

➤ Σκέψεις και συναισθήματα για το τρομοκρατικό χτύπημα στη Γαλλία.....	4
➤ ΕΞΟΡΜΗΣΗ 2016.....	6
➤ UNESCO	9
➤ Όμιλος Μ.Μ.Ε.	10
➤ Έρευνα.....	11
➤ Ταξιδιωτικοί Προορισμοί	12
➤ Υπάρχει ελπίδα;	14
➤ Εφιάλτης χωρίς Σύνορα	15
➤ Έφηβοι ηλικιωμένοι.....	16
➤ Ένας διαφορετικός τρόπος διαμαρτυρίας.....	17
➤ Φάε το παγωτό σου. . .δε θα λιώσει!.....	18
➤ Τεχνολογική Εξέλιξη στην κατασκευή πυραύλων.....	18
➤ Παιδική βιοπάλη: Πρόβλημα της κοινωνίας.....	18
➤ Ζωγραφική με το πόδι.....	19
➤ 90 ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΛΛΕΓΙΟ	20
➤ Ολυμπιακοί Αγώνες 2016	24
➤ Η Μουσική και τα πλεονεκτήματά της	25
➤ Φωτογραφίες την πιο (α)κατάλληλη στιγμή! . . .	26
➤ ΟΜΙΛΟΣ «ΖΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΓΗ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ».....	27
➤ ΖΥΛΙΕΝ, το παιδί που κατάφερε το αδύνατο	28
➤ Διάσημα πορτρέτα από περίεργα υλικά.....	29
➤ ACSTAC 2016.....	29
➤ Αγαπάμε την ανάγνωση!	36
➤ «Το βιβλίο παράθυρο στον κόσμο».	37
➤ Ύστατο χαιρε. Αίμη Κίτσιου - Βρισηίς Κουλικούρδη.....	30
➤ Κινηματογράφος.....	32
➤ Θέαμα	34
➤ Βιβλιοπαρουσίαση	38

Αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες,

Η ΦΕΤΙΝΗ ΧΡΟΝΙΑ αποτέλεσε ορόσημο για το Σχολείο μας, τη χώρα μας και όλο τον κόσμο. Η χαρά και η λύπη ήταν τα ανάμικτα συναισθήματα που μας πλημμύρισαν. Η κρίση δεν είναι πια οικονομική αλλά και αξιών και δυστυχώς η επικαιρότητα την επιβαρύνει πολύ περισσότερο. Με τα αλλεπάλληλα τρομοκρατικά χτυπήματα να μας στίζουν ουσιαστικά ολόκληρη την υφήλιο, το δεδομένο αρχίζει πια να αμφισβητείται και εμείς, η νέα γενιά, αναλογιζόμαστε: Άραγε σε τι κόσμο θα επιβιώσουμε, σε τι κόσμο θα ονειρευτούμε; Ή μάλλον θα μπορέσουμε να ονειρευτούμε;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ, στο προσκήνιο έρχεται το προσφυγικό, ένα «πρόβλημα» που αφορά άμεσα τη χώρα στην οποία ζούμε. Και εκεί είναι η στιγμή που νιώθεις τουλάχιστον ευτυχισμένος και εφυσυχάζεις που έχεις όλα όσα κάποιος συνάνθρωπόι μας θεωρούν πολυτέλεια. Γιατί μέχρι και το ένα ποτήρι νερό στη δικιά τους περίπτωση φαντάζει ως η μεγαλύτερη βοήθεια. Σίγουρα όμως σε αυτές τις καταστάσεις φαίνεται η αξία του ανθρώπου, και μάλιστα όχι μόνο εκείνου που βιώνει το πρόβλημα αλλά και εκείνου που είναι απλός παρατηρητής. Στην προκειμένη περίπτωση ο απλός Έλληνας, ο οποίος ανεξαρτήτως της φορολογίας, της ανεργίας και όλων των άλλων προβλημάτων που τον απασχολούν, είχε τη δύναμη να αγκαλιάσει τους πρόσφυγες, αποτελεί υπόδειγμα ανθρωπιάς!

ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ η κοινωνία δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο, σε αυτές τις δύσκολες στιγμές, όμως, στέκεται αντάξια και το Κολλέγιο. Τα 90 χρόνια δε σηματοδοτούν μόνο την ίδρυσή του. Είναι 90 χρόνια ατελείωτης

προσφοράς, αλληλεγγύης και αστείρευτης αγάπης. Το Σχολείο μας στέκεται μπροστά σε κάθε δυσχέρεια και κρίση και με τις δυνάμεις του ξεπερνά όλα τα εμπόδια. Αυτό όμως δεν είναι τυχαίο, μιας και ιδρύθηκε και το ίδιο από Έλληνες της διασποράς, από εκείνους που έπρεπε να ξενιτευτούν, αλλά στο τέλος γύρισαν πίσω, γιατί πίστευαν στη χώρα μας. Έτσι και το ίδιο έχει ενσυναίσθηση και προσπαθεί να συνεχίζει να τηρεί και να εφαρμόζει μέχρι και σήμερα τις αρετές και τις αξίες, που οι ιδρυτές του διακήρυξαν.

ΕΜΕΙΣ, ΩΣ ΜΑΘΗΤΕΣ και μέλη της οικογένειας του Κολλεγίου, προσπαθούμε να συνεχίσουμε την παράδοση αυτή. Εμείς με τη σειρά μας, ως Όμιλος Εντύπων, εκφράζουμε μέσα από τον γραπτό λόγο εκείνα που το Σχολείο μας προάγει, όπως αποδεικνύεται από το φετινό τεύχος του περιοδικού που είναι αποτέλεσμα σκληρής και επίπονης δουλειάς. Έχοντας κοινό φρόνημα και θέληση καταφέραμε ενωμένοι να μιλήσουμε και να αναλογιστούμε για ό,τι μας ανησυχούσε και μας ενδιέφερε. Ευχαριστούμε, λοιπόν, τις υπεύθυνες καθηγήτριές μας, Κες Καψοκεφάλου και Μπασιά, που μας βοήθησαν να υλοποιήσουμε τον στόχο μας, αλλά και το ίδιο το Σχολείο, που με τον θεσμό αυτό μας δίνει την ευκαιρία να εκφράσουμε τις απόψεις και τα ενδιαφέροντά μας. Τέλος, θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους να μένουν πιστοί στις πεποιθήσεις τους και να εκφράζουν ελεύθερα αυτό που πιστεύουν έχοντας ως όραμα μία κοινωνία αξιών, με μέτρο τον άνθρωπο.

Ελένα Κωστούλα, Γ3
Αρχισυντάκτρια

Σκέψεις και συναισθήματα για το τρομοκρατικό χτύπημα στη Γαλλία

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟ που συνέβη την Παρασκευή 13 Νοεμβρίου 2015 στο Παρίσι μού προκαλεί θλίψη για τους τόσους πολλούς ανθρώπους που έχασαν τη ζωή τους.

Όλγα Κοτζαμάνη, Α3

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΤΖΙΧΑΝΤΙΣΤΩΝ στο Παρίσι, την Παρασκευή 13 Νοεμβρίου, μου προκαλεί μεγάλη θλίψη και απογοήτευση για τους συνανθρώπους μας, καθώς είναι κρίμα να χάνουν τόσοι άνθρωποι άδικα τις ζωές τους για ζητήματα, τα οποία δε θα έπρεπε να υπάρχουν ανάμεσα σε ανθρώπους.

Ευαγγελία Μαμάκου, Α4

ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ ΜΑΚΕΛΕΙΟ στο Παρίσι με λυπεί σε μεγάλο βαθμό. Η βάρβαρη εκτέλεση των αθώων ανθρώπων προκάλεσε επίσης μεγάλο πένθος σε όλη την υφήλιο. Ορίστε, λοιπόν, μια αφορμή,

ώστε να μείνουμε ενωμένοι και να σταματήσουμε τους φανατικούς ανθρώπους που караδοκούν για να σκορπίσουν τον θάνατο και να καταστρέψουν τον κόσμο.

Ελισάβετ Βεκρή, Α1

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ στο Παρίσι μάς αναστάτωσε πολύ όλους. Μόλις έμαθα το δυσάρεστο γεγονός, στενοχωρήθηκα γι' αυτούς τους ανθρώπους που έχασαν τόσο άδικα τη ζωή τους.

Χριστιάνα Καλλιμάνη, Α3

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 13 Νοεμβρίου του 2015, η πρωτεύουσα της Γαλλίας βίωσε μια τρομοκρατική επίθεση θρησκευτικού χαρακτήρα. Όλοι οι άνθρωποι από όλα τα μέρη του κόσμου σοκαρίστηκαν από το τραγικό αυτό γεγονός, εξαιτίας του οποίου δεκάδες άνθρωποι έχασαν άδικα τη ζωή τους.

Βασιλική Καπέλλα, Α3

Η ΦΕΤΙΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ και 13, ήταν πραγματικά μια άτυχη μέρα για τον γαλλικό λαό και ιδιαίτερα για το Παρίσι.

Αυτή η τρομοκρατική επίθεση στιγμάτισε όλο τον κόσμο. Στα μέσα ενημέρωσης δημοσιεύθηκαν φωτογραφίες με μηνύματα όπως: «pray for Paris», «I see humans, but no humanity» ... και πολλά άλλα. Η Γαλλία, σε ένδειξη πένθους, έσβησε τα φώτα του πύργου του Άιφελ, όμως οι υπόλοιπες χώρες της υφελίου φώτισαν τα μνημεία τους με τα χρώματα της Γαλλίας, ως ένδειξη φιλίας και συμπαράστασης. Επίσης, ο γνωστός παράδεισος των παιδιών, Disneyland, έκλεισε.

Μαριάννα Μολυνδρή, Α5

ΖΟΥΜΕ ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ που τη θεωρούμε ασφαλή, μακριά από πολέμους και ταραχές. Κι όμως, ένα συνταρακτικό γεγονός που συνέβη

στο Παρίσι, την Παρασκευή 13 Νοεμβρίου 2015, μας έκανε όλους να αμφισβητήσουμε την ασφάλειά μας και να αναρωτηθούμε αν είμαστε τόσο ασφαλείς και μακριά από τον κίνδυνο όσο νομίζουμε.

Αγγελική Κουβελά, Α3

ΟΤΑΝ ΖΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ του 21^{ου} αι. και βλέπεις μία αναπτυγμένη χώρα σαν τη Γαλλία να πλήττεται από αλληπάλληλα τρομοκρατικά χτυπήματα, αντιλαμβάνεσαι ότι, όσα χρόνια και αν περάσουν, η βαρβαρότητα των ανθρώπων, που πηγάζει από τον εθνικισμό και τον φανατισμό, θα είναι η ίδια.

Έλενα Κωστούλα, Γ3

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ και η 13η Νοεμβρίου σημάδεψαν ολόκληρη την ανθρωπότητα. Προσωπικά ένιωσα συναισθήματα τρόμου, άγχους, έκπληξης και, πάνω από όλα,

Μελαγχολικά Χριστούγεννα

Η ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑΜΕ είναι μία χρονιά γεμάτη από ανάμεικτα συναισθήματα. Κυριαρχεί η θλίψη και ο φόβος. Το πρόσφατο γεγονός στο Παρίσι έχει στιγματίσει τις καρδιές όλων μας. Επίσης, η χώρα μας έχει δεχτεί ένα τεράστιο κύμα προσφύγων, οι οποίοι αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον σε Ευρωπαϊκές χώρες. Επιπρόσθετα, η οικονομική κρίση θα στερήσει από πολλούς συμπατριώτες μας τη ζεστασιά και τη χαρά των Χριστουγέννων. Ας προσπαθήσουμε όλοι να βοηθήσουμε και να προσφέρουμε χαρά και αγάπη στους ανθρώπους που έχουν πραγματική ανάγκη. Ας προσευχηθούμε όλοι μαζί να μην υπάρξουν άλλα θύματα στο παγωμένο Αιγαίο και να βρουν ένα ζεστό σπίτι και μία αγκαλιά γεμάτη αγάπη οι ξεριζωμένοι από τις πατρίδες τους. Τέλος, ας ενώσουμε όλοι τις φωνές μας για να σταματήσει ο θρησκευτικός φανατισμός, ώστε το άστρο της Βηθλεέμ να λάμψει για όλους τους ανθρώπους της Γης.

Ηρώ Ψαρουλάκη, Α8

λύπης και συμπόνιας για τους αθώους ανθρώπους, που έχασαν άδικα τη ζωή τους και για εκείνους, που έχασαν τα αγαπημένα τους πρόσωπα.

Πωλέττα Φάκα, Α8

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΤΗΣ 13ης Νοεμβρίου 2015, σημειώθηκε μια σειρά από βίαιες επιθέσεις στη Γαλλία. Θα αναρωτιέται κανείς αν οι άνθρωποι μπορούν να ζήσουν, χωρίς να πολεμάνε μεταξύ τους! Για αυτό τον λόγο προσευχόμαστε για το Παρίσι και για όλο τον κόσμο, προκειμένου να σωθούν οι αθώοι άνθρωποι που κινδυνεύουν οι ζωές τους χωρίς κανένα λόγο.

Αναστασία Σταυροπούλου, Α8

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΗΣ 13ης Νοεμβρίου συνέβησαν πέντε τρομοκρατικές επιθέσεις στο Παρίσι.

Το συμβάν ήταν συγκλονιστικό. Ο πύργος του Άιφελ

έκλεισε τα φώτα του, αλλά οι υπόλοιπες πόλεις ήταν εκεί για να “συμπαρασταθούν”; “ανάβοντας” φώτα στα χρώματα της Γαλλίας. Μέσα σε αυτές τις πόλεις ήταν και η Θεσσαλονίκη.

Η χαρακτηριστική φράση “Pray For Paris” (= προσευχηθείτε για το Παρίσι) διαδόθηκε γρήγορα με τη βοήθεια των social-media και του Internet.

Ανδριάντα Συμπαρούνη, Α7

ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ αλλά και για συμπαραράσταση στο Παρίσι, δε θα φέρουν πίσω τις χαμένες ζωές των ανθρώπων που είχαν πάει να διασκεδάσουν με τις οικογένειές τους εκείνη την ημέρα, Παρασκευή 13 Νοεμβρίου 2015, και αντί γι’ αυτό δέχθηκαν θανατηφόρες επιθέσεις από φανατικούς ισλαμιστές.

Ειρήνη Τζανακάκη, Α8

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟ στο Παρίσι συγκίνησε και κινητοποίησε πολύ κόσμο. Έτσι και εμένα οι εικόνες από το αιμα-

τώρα είναι βυθισμένοι στον τρόμο, στη θλίψη και στη δυστυχία!

Αλεξάνδρα Γερμανοπούλου, Α1

τοβαμμένο Παρίσι με κάνουν να λυπάμαι και να θέλω να βοηθήσω τους αθώους ανθρώπους που επηρεάστηκαν από αυτό.

Ηλιάνα Φιλιπποπούλου, Α8

ΟΛΟΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ με έχουν στενοχωρήσει και με έχουν συγκινήσει σε μεγάλο βαθμό. Εύχομαι να μπορούσα να συμπαρασταθώ σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, που

ΤΟ ΔΥΣΑΡΕΣΤΟ ΑΥΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ έπληξε όλη την ανθρωπότητα. Έτσι κι εγώ στενοχωρήθηκα πάρα πολύ καθώς σκεφτόμουν ότι δίχως λόγο άνθρωποι αθώοι έχασαν τη ζωή τους.

Μάρθα Ξυπνητού, Α6

Νομοί Ημαθίας & Πέλλας θησαυροί της φύσης και της αρχαιολογίας

Οι δύο αυτοί νομοί γεμάτοι ιστορία και φύση για να τους εξερευνήσει κάποιος επιλέχθηκαν να είναι φέτος οι προορισμοί της ετήσιας Εξόρμησης του Σχολείου μας. Από τα αρχαία χρόνια τόποι μείζονος σημασίας, με τον Μέγα Αλέξανδρο και τη δυναστεία του να υπερτονίζουν τη σημασία τους κατά τον 4 αι. π.χ, αλλά και τους αγωνιστές της Τουρκοκρατίας να αγωνίζονται για τα εδάφη αυτά. Η Πέλλα, η Νάουσα και η Ημαθία ήταν μέρη για τα οποία είχαμε ακούσει πολλά στο μάθημα της Ιστορίας μας. Παρόλα αυτά, όμως, δεν είχαμε την ευκαιρία να τα γνωρίσουμε πραγματικά μέχρι τη στιγμή που πραγματοποιήσαμε αυτό το ταξίδι που μας πλημύρισε με γνώσεις και εμπειρίες.

Πέμπτη 7-04 Αρχικός προορισμός μας ήταν η **Έδεσσα**. Η διαδρομή μέχρι την Έδεσσα, αν και κουραστική, ήταν υπέροχη. Οι επιβλητικοί **καταρράκτες της Έδεσσας!** Γάργαρα, κρυστάλλινο νερό να τρέχει σαν χείμαρρος από ψηλά και να ολοκληρώνει την αρμονία του τοπίου. Πράσινο παντού, μυρωδιές της φύσης! Στη συνέχεια, πήραμε το δρόμο με τα πόδια για το **παλαιό Κανναβουργείο**. Ένα ιστορικό εργοστάσιο μοναδικό στο είδος του σε όλη την Ελλάδα, που ιδρύθηκε το 1908 και παρήγαγε ποιοτικά και ανθεκτικά σχοινιά και σπάγκους από ινδική κάνναβη. Η λειτουργία του στηριζόταν στην υδροκίνηση από τους καταρράκτες, ενώ το 1966 σταμάτησε να λειτουργεί. Ακολούθησε η βόλτα μας στον **ιστορικό οικισμό Βα-**

ρόσι της Έδεσσας. Η αρχιτεκτονική μοναδική, αρχοντικά γεμάτα ιστορία, με ιδιαίτερα γνωρίσματα. Η συνοικία αυτή αποτελεί μοναδικό πυρήνα του ιστορικού κέντρου της Έδεσσας. Στη συνέχεια, αφού πήραμε τον δρόμο για το ξενοδοχείο μας, κάναμε μία στάση για να απολαύσουμε την εκθαμβωτική φύση του **υδροβιότοπου Άγρα της Έδεσσας**. Η ποικιλομορφία των ειδών είναι αξιοθαύμαστη, μιας και πάνω από 250 είδη πτηνών ζουν περιοδικά σε αυτόν. Το βράδυ ξεχυθήκαμε να ανακαλύψουμε για λίγο τη **νυχτερινή Βέροια** και τις παραδοσιακές λιχουδιές του τόπου.

Παρασκευή 8-04 Αφού απολαύσαμε το πρωινό μας και ετοιμαστήκαμε, πήραμε τον δρόμο για την επίσκεψή μας στο **Γυμνάσιο της Βεργίνας**, με το οποίο συνεργαστήκαμε. Η συνεργασία μας με τους μαθητές ήταν από τα σημεία του ταξιδιού μας που κανένας μας δε θα ξεχάσει. Ανεξίτηλες στη μνήμη μας θα μείνουν

οι συζητήσεις που κάναμε με τα παιδιά, αλλά και οι φιλίες που αναπτύξαμε μαζί τους. Η επίσκεψή μας ολοκληρώθηκε με τον αγώνα μπάσκετ μεταξύ των αγοριών αλλά και με τη ζωγραφιά που δημιουργήσαμε όλοι οι μαθητές μαζί. Το σχολείο μάς αποχαιρέτησε με ένα πολύ συγκινητικό δώρο, σελιδοδείκτες με το όνομα του καθενός, και μας ευχαρίστησε για την ενίσχυση της βιβλιοθήκης του και του εργαστηρίου πληροφορικής. Αμέσως μετά, ακολούθησε η ξενάγησή μας στους μείζονες ιστορικής σημασίας βασιλικούς τάφους της Βεργίνας. Ο επιβλητικός τάφος του Φιλίππου με τις αξιοθαύμαστες λεπτομέρειες, η χρυσή λάρνακα με το δεκαεξάκτινο αστέρι, ο τάφος της Περσεφόνης και ο τάφος ΙΙΙ, που αποδίδεται στον Αλέξανδρο τον Δ', είναι από τα πιο σημαντι-

κά ευρήματα του αρχαιολογικού χώρου. Μετά από ένα απολαυστικό γεύμα, πήραμε τον δρόμο για τη **Μονή Σουμελά**. Η Μονή Σουμελά είναι σύγχρονη εκείνης της Τραπεζούντας του Πόντου και βρίσκεται στη Νάουσα, πάνω στην πλαγιά του Βερμίου. Αποτελεί μία Μονή με μεγάλη θρησκευτική σημασία, μιας και ο επισκέπτης μπορεί να προσκυνήσει την άγια εικόνα της Παναγίας, έργο του Ευαγγελιστή Λουκά, που μετά από επιθυμία των Ποντίων μεταφέρθηκε εκεί το 1951.

Σάββατο 9-04 Από νωρίς το πρωί πήραμε τον δρόμο για μια περιήγηση στην **παλιά πόλη της Βέροιας**, που την αποτελούν η χριστιανική συνοικία Κυριώτισσα και η εβραϊκή συνοικία Μπαρμπούτα. Η χριστιανική συνοικία Κυριώτισσα, με τις λιθόκτιστες εκκλησίες και τα λιθόστρωτα σοκάκια της, «ταξιδεύει» τους επισκέπτες της σε άλλη εποχή. Στην πόλη ακόμα βρίσκε-

ται ένα ιστορικό μνημείο, που αποτελεί την πηγή του θρησκευτικού τουρισμού της πόλης, το Βήμα του Αποστόλου Παύλου, όπου κάθε Ιούνιο διεξάγονται εορταστικές εκδηλώσεις ονομαζόμενες «Παύλεια». Αφού, λοιπόν, τελειώσαμε τη βόλτα μας στην παλαιά Βέροια, ξεκινήσαμε για τον επόμενο προορισμό μας, τη Νάουσα. Η πρώτη μας στάση έγινε στην **οικοτεχνία τοπικών-παραδοσιακών προϊόντων «Συνταγή της Γιαγιάς»**, λίγο έξω από την πόλη της Νάουσας. Εκεί ο ιδιοκτήτης αλλά και η ίδια η γιαγιά μας υποδέχτηκαν και μας ενημέρωσαν ότι όλα τα προϊόντα είναι χειροποίητα, χωρίς συντηρητικά, όπως τα μαγειρεύουν οι γιαγιάδες μας. Κατόπιν, επιβιβάστηκαμε για άλλη μία φορά στο λεωφορείο για να μεταβούμε **στην πόλη της Νάουσας**. Η διαδρομή ήταν αρκετά ενδιαφέρουσα, μιας και είδαμε όλα τα παλιά εργοστάσια υφαντουργίας, που παλαιότερα βρίσκονταν στην ακμή τους. Η επόμενη στάση μας ήταν το **δημοτικό πάρκο της Νάουσας**. Μία τεράστια έκταση, με πλούσιο φυσικό περιβάλλον και με ένα φυσικό μπαλκόνι που έχει θέα όλο τον κάμπο της Μακεδονίας. Το συγκεκριμένο πάρκο παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον τόσο από άποψη αισθητικής, λειτουργικότητας, ποικιλίας βλάστησης, όσο και από άποψη ζωικού βασιλείου, καθώς στο πάρκο ζουν ελεύθερα παγόνια, πάπιες, κύκνοι, περιστέρια, σκίουροι, ψάρια και διάφορα άλλα είδη πουλιών. Η ομορφιά της φύσης μάς είχε ήδη συνεπάρει όλους, παρ' όλα αυτά όμως η μέρα μάς επιφύλασσε έναν ακόμα προορισμό ή καλύτερα έναν θησαυρό της φύσης. Το **άλσος του Αγίου Νικολάου Νάουσας** είναι ξεκάθαρα η μεγαλύτερη

χαρά του φυσιολάτρη. Μοναδικό στην Ελλάδα, το υπεραιώνιο άλσος πλατάνων εντυπωσιάζει τον επισκέπτη για τη μεγαλοπρέπεια και τον όγκο του. Ύστερα, μιας και ήμασταν αρκετά

κουρασμένοι, καθίσαμε για φαγητό στην ταβέρνα που είναι δίπλα στο άλσος, χορέψαμε όλοι μαζί, καθηγητές και μαθητές, στον ρυθμό της παραδοσιακής μουσικής της Μακεδονίας. Αφού τελειώσαμε, πήραμε τον δρόμο του γυρισμού για τη Βέροια, όπου επισκεφτήκαμε το τοπικό **Αρχαιολογικό Μουσείο της Βέροιας**, το οποίο έχει μία αξιόλογη έκθεση με εκθέματα από τα Ρωμαϊκά και τα Ελληνιστικά Χρόνια.

Κυριακή 10-04 Η τελευταία μέρα της Εξόρμησης είχε πια φτάσει! Το πρωί, αφού αφήσαμε το ξενοδοχείο, πήραμε τον δρόμο για την Πέλλα, όπου θα επισκεπτόμασταν τον **Αρχαιολογικό χώρο και το Μουσείο της Πέλλας**. Εκεί η ξεναγός μάς ξενάγησε και μας περιέγραψε κατατοπιστικά τα εκθέματα του Μουσείου, τα οποία αφορούσαν την κλασική αρχαιότητα. Αργότερα, αφού ολοκληρώθηκε η ξενάγησή μας στο Μουσείο, ακολούθησε η περιήγησή μας στον αρχαιολογικό χώρο της Πέλλας και συγκεκριμένα στο μνημειακό κτιριακό συγκρότημα του ανακτόρου, το οποίο μας συνεπήρε με την επιβλητικότητά του και περίτεχνα ψηφιδωτά του. Ύστερα πήραμε τον δρόμο του γυρισμού για τη Θεσσαλονίκη, από όπου και θα επιβιβαζόμασταν στο αεροπλάνο για να γυρίσουμε στην Αθήνα.

Πριν όμως φτάσουμε στο αεροδρόμιο, περιηγηθήκαμε στο στολίδι του Θεσσαλικού, τη **Θεσσαλονίκη**. Επισκεφτήκαμε τα κάστρα, την Εκκλησία του Αγίου Δημητρίου, την επιβλητική Ροτόντα και τέλος κάναμε μία βόλτα στην παραλία και στον Λευκό Πύργο. Εκεί τελείωσε αυτό το ταξίδι, γεμάτο ενθουσιασμό, συγκίνηση, χαρά και γνώσεις.

Ελενα Κωστούλα, Γ3

ΑΥΤΗ Η ΕΞΟΡΜΗΣΗ:

Ήταν ένα μάθημα ζωής, μία εμπειρία που βέβαια δε θα πραγματοποιούνταν ποτέ χωρίς την πολύτιμη βοήθεια των καθηγητών μας οι οποίοι ήταν συνοδοιπόροι μας σε αυτό το ταξίδι. Όσα μάθαμε και ζήσαμε θα είναι εφόδια για να συνεχίσουμε αυτό που ξεκινήσαμε. Να γνωρίζουμε μέρη θησαυρούς και όλοι μαζί να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά και με τη δύναμη της συνεργασίας να ξεπερνάμε κάθε εμπόδιο και να κάνουμε αυτό που αγαπάμε. Ευχαριστούμε που μας δώσατε την ευκαιρία να νιώσουμε έτσι!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Βεργίνα, 12/04/2016

Αγαπητοί συνάδελφοι του Γυμνασίου Κολλεγίου Αθηνών,

Μετά την καθ' όλα επιτυχή και γόνιμη συνάντηση των μαθητών μας νιώθουμε την ανάγκη να σας εκφράσουμε για άλλη μία φορά τις ευχαριστίες μας, τόσο για τις πληθωρικές προσφορές σας όσο και για την επιλογή του σχολείου μας ως προορισμού της ομάδας «Εξόρμηση 2016».

Κατά κοινή ομολογία όλων των εκπαιδευτικών και των μαθητών μας που συμμετείχαν στην κοινή μας δράση την περασμένη Παρασκευή, η επαφή των δύο μαθητικών κοινοτήτων άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις σε όλους και δημιούργησε ευκαιρίες για νέες γνωριμίες, πιθανόν και φιλίες. Η ανταπόκριση όλων των παιδιών ήταν ενθουσιώδης και απέδειξε στην πράξη ότι οι έφηβοι βρίσκουν πάντα τους δικούς τους κοινούς κώδικες επικοινωνίας δημιουργίας δεσμών.

Έχουμε την πεποίθηση ότι αντίστοιχη εικόνα αποκόμισαν και οι δικοί σας μαθητές και εκπαιδευτικοί και θα ήμασταν ιδιαίτερα θετικοί στο ενδεχόμενο υλοποίησης μιας ανάλογης δράσης στο μέλλον, ή ακόμη και μίας ευρύτερης συνεργασίας των δύο σχολείων.

Ευχαριστούμε θερμά.

Με εκτίμηση,
ο Διευθυντής
και ο σύλλογος
διδασκόντων
του Γυμνασίου
Βεργίνας

Το παιδί πρόσφυγας και η προσφυγική οικογένεια στη Μεσόγειο

Κατά το σχολικό έτος 2015-2016, ο όμιλος UNESCO του Γυμνασίου συμμετείχε ενεργά στο Α' Μαθητικό Συμπόσιο ASPnet UNESCO Γυμνασίων Αττικής που είχε ως θέμα «**Το παιδί πρόσφυγας και η προσφυγική οικογένεια στη Μεσόγειο**». Έντεκα μαθητές της Γ' Γυμνασίου εκπροσώπησαν το Σχολείο μας και ασχολήθηκαν με το φαινόμενο της προσφυγιάς και την προσφυγική κρίση που πλήττει έντονα το τελευταίο έτος τη χώρα μας.

ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ, στο πλαίσιο του καλλιτεχνικού τμήματος του Συμποσίου, οι μαθητές του Σχολείου μας παρουσίασαν δρώμενο με θέμα τα δικαιώματα του παιδιού καθώς και video σχετικό με την προσφυγική κρίση. Στη συνέχεια σε ομάδες εργασίας συζητήθηκε το προσφυγικό, τα αίτια, τα αποτελέσματα και οι συνέπειες της προσφυγιάς.

Κύριο θέμα που απασχόλησε τη συζήτηση ήταν τα ασυνόδευτα παιδιά και οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζουν. Συζητήθηκαν ακόμη ζητήματα που αφορούσαν τη χώρα υποδοχής και τα μέτρα τα οποία πρέπει να υπάρχουν για την προστασία των ξένων, τη δημιουργία των ειδικών κέντρων φροντίδας για τους πρόσφυγες και τις οικογένειές τους. Οι ομάδες ασχολήθηκαν και με τις συνέπειες του φαινομένου της προσφυγιάς στις τοπικές κοινωνίες και πρότειναν τρόπους αντιμετώπισης. Προσπάθησαν να βρουν μεθόδους, με τις οποίες θα μπορεί να επιτευχθεί η επανένωση της προσφυγικής οικογένειας αλλά και τρόπους συνεισφοράς της τοπικής κοινωνίας.

Σημαντικό είναι ότι η πλειοψηφία των επιτροπών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα κύρια αίτια που ωθούν έναν πρόσφυγα να εγκαταλείψει την πατρίδα του είναι ο πόλεμος, η καταστροφή της πόλης του, η ελπίδα για ένα καλύτερο και πιο σταθερό μέλλον, η ασφάλεια, η επιβίωση, η εύρεση εργασίας καθώς και η παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης στα παιδιά της οικογένειας.

Επιπλέον, έγινε συζήτηση για τις συνέπειες της προσφυγιάς. Σύμφωνα με τις απόψεις πολλών επιτροπών οι συνέπειες της προσφυγιάς μπορεί να είναι θετικές, εάν είναι εφικτή η εξασφάλιση καλύτερου επιπέδου ζωής και πιο σταθερού μέλλοντος, αλλά και αρνητικές, γιατί υπάρχουν δυσκολίες προσαρμογής, εύρεσης δουλειάς καθώς και οικονομικά προβλή-

ματα, ενώ, σε ακραίες περιπτώσεις, μπορεί να υπάρχει και το φαινόμενο της εκμετάλλευσης των ασυνόδευτων παιδιών από επιτίδειους στις χώρες υποδοχής.

Αξιοσημείωτο είναι ότι κάθε επιτροπή κατέληξε σε προτάσεις για την επίλυση του προσφυγικού προβλήματος.

Η εθελοντική εργασία σε ατομικό και ομαδικό επίπεδο, η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των πολιτών όλων των χωρών για την αποφυγή της ξενοφοβίας αλλά και η συνεργασία των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν οι κυριότερες από αυτές.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΗΜΕΡΑ οι πρόεδροι των επιτροπών ανακοίνωσαν στην ολομέλεια τα πορίσματα των επιτροπών εργασίας και στη συνέχεια έγινε ψηφοφορία, ώστε τα πορίσματα που υπερψηφίστηκαν να κατατεθούν ως προτάσεις στην Ελληνική Εθνική Επιτροπή της UNESCO. Στα προεδρεία υπήρχε εκπροσώπηση του Σχολείου μας με τους μαθητές Κάλλια Σιέμπου, Χριστίνα Θεοχάρη και Αθανάσιο Πετρίδη να προεδρεύουν σε επιτροπές εργασίας.

Η συμμετοχή στο Α' Μαθητικό Συμπόσιο Συνεργαζόμενων Σχολείων (ASPnet) UNESCO Γυμνασίων Αττικής ήταν μια ευχάριστη και μοναδική εμπειρία. Αναμφίβολα, το θέμα μάς άγγιξε όλους και μέσα από αυτή τη διαδικασία δημιουργήσαμε φιλίες με μαθητές άλλων σχολείων, ανταλλάξαμε απόψεις και ιδέες, ενώ παράλληλα ευαισθητοποιηθήκαμε ακόμη περισσότερο για το προσφυγικό ζήτημα, που είναι φλέγον αυτή τη στιγμή για την Ελλάδα.

Χριστίνα Θεοχάρη, Γ4

Κλειώ Μπισκίνη, Γ4

Στο CEDEFOP και στα γραφεία της UNESCO στη Θεσσαλονίκη

Τη φετινή χρονιά ο όμιλος UNESCO πραγματοποίησε τριήμερη επίσκεψη στη Θεσσαλονίκη. Επισκεφθήκαμε πολλά μνημεία της συμπρωτεύουσας, που βρίσκονται υπό την προστασία της UNESCO όπως οι θολωτοί βασιλικοί τάφοι της Βεργίνας, η Ροτόντα της Θεσσαλονίκης. Επιπλέον, επισκεφθήκαμε την έδρα του οργανισμού CEDEFOP καθώς και τα κεντρικά γραφεία της UNESCO στα Βαλκάνια.

CEDEFOP είναι το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (European Center for the Development of Vocational Training). Εκεί, τα μέλη του ομίλου είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε ομιλίες σημαντικών στελεχών του οργανισμού σε συνθήκες πραγματικού συνεδρίου. Τα θέματα που συζητήθηκαν παρουσίασαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς αναφέρονταν σε δραστηριότητες άμεσα συνυφασμένες με τη μελλοντική μας πορεία ως πολίτες και ως εργαζόμενοι.

Στην UNESCO μάς μίλησε η κ. Τ. Πετζοπούλου-Βαλαλά, με κύριο θεματικό άξονα τον ίδιο τον οργανισμό αλλά και λοιπά ζητήματα που απασχολούν τη σύγχρονη κοινωνία. Ενημερωθήκαμε, αρχικά, για τις δράσεις της UNESCO και για τα προστατευόμενα από αυτήν μνημεία. Στη συνέχεια, αναπτύχθηκε συ-

σώδης διάλογος σχετικά με την ανθρωπιστική κρίση που ταλανίζει τη σύγχρονη εποχή και τα παρεπόμενά της.

Η εκπαιδευτική επίσκεψη του ομίλου μας στην πόλη της Θεσσαλονίκης ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και εποικοδομητική. Αποκομίσαμε σημαντικές εμπειρίες, διευρύνσαμε τους ορίζοντές μας, ενώ δημιουργήσαμε αναμνήσεις που θα μας συντροφεύουν σε όλη μας τη ζωή. Επειδή όμως για την επιτυχία κάθε

συλλογικής προσπάθειας απαιτείται η συμβολή όλων των μελών που την απαρτίζουν, έτσι και σε αυτή την περίπτωση το αποτέλεσμα ήταν συνάρτηση της συνεργασίας μεταξύ τόσο των συμμετεχόντων μαθητών όσο και των υπεύθυνων καθηγητών, τους οποίους ευχαριστούμε θερμά.

Κάλλια Σιέμπου, Γ7

Πρόεδρος Ομίλου UNESCO

#ΕΡΕΥΝΑ ΟΜΙΛΟΥ ΜΜΕ

Σχέσεις εφήβων
Μέσων Μαζικής
Ενημέρωσης

Φέτος, στο πλαίσιο της ώρας που διατίθεται για τους Ομίλους, ο όμιλος Μ.Μ.Ε. επέλεξε να διεξάγει έρευνα για το θέμα της σχέσης των σύγχρονων εφήβων με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η δράση αυτή προτιμήθηκε, γιατί είναι δυναμική, ομαδοσυνεργατική, μαθητοκεντρική και πρωτότυπη, αφού μια τέτοια έρευνα δεν είχε ξαναγίνει στο γυμνάσιό μας.

Αρχικά τα μέλη του ομίλου μας χωρίστηκαν σε πέντε ομάδες, οι οποίες επεξεργάστηκαν ερωτήματα πάνω σε συγκεκριμένες θεματικές σχετικά με τα Μ.Μ.Ε., όπως το είδος των μέσων που χρησιμοποιούν πιο συχνά οι έφηβοι, τη συχνότητα και τους λόγους χρήσης τους από αυτούς, τη σχέση τους με τα πιο παραδοσιακά έναντι των πιο σύγχρονων μέσων, τα θέματα της επικαιρότητας που τους ενδιαφέρουν πιο πολύ, τις απόψεις τους για τους ρόλους των δύο φύλων και για τα πρότυπα που προβάλλονται από τα μέσα, τις αντιλήψεις τους για την εξάρτηση από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τη συναισθηματική επίδραση που ασκούν πάνω τους τα Μ.Μ.Ε.

Μέσω αυτής της διαδικασίας διατυπώθηκαν από κάθε ομάδα ερωτήματα, που συζητήθηκαν στην ολομέλεια και

συναποφασίστηκε η τελική μορφή του ερωτηματολογίου. Στις ίδιες ομάδες ανατέθηκε η διεξαγωγή της έρευνας σε επιλεγμένα τμήματα του Γυμνασίου ΚΑ. Κατά τη διάρκεια της Εξόρμησης 2016 τα ίδια ερωτηματολόγια μοιράστηκαν στους μαθητές του Γυμνασίου Βεργίνας, οι οποίοι θα αποτελέσουν την «ομάδα σύγκρισης».

Τώρα προέχει η φάση της αποδελτίωσης των αποτελεσμάτων, ενώ, μετά το τέλος αυτού του σταδίου, έχει σχεδιαστεί να επιλεχτεί ένας τυχαίος αριθμός ερωτηματολογίων από το δικό μας σχολείο αντίστοιχος με τα ερωτηματολόγια του Γυμνασίου Βεργίνας. Ο απώτερος σκοπός μας είναι η σύγκριση των αποτελεσμάτων αυτών των ερωτηματολογίων μεταξύ τους, ώστε να προκύψουν συμπεράσματα σχετικά με το πόσο επηρεάζει ο τόπος διαμονής (αστικό κέντρο-επαρχιακό κέντρο) τη σχέση των νέων με τα Μ.Μ.Ε.

Μία πρώτη ματιά, πάντως, δείχνει ότι η σχέση των εφήβων με τα Μ.Μ.Ε., ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής τους, παρουσιάζει μεγάλες ομοιότητες. Η εμπειρία αυτή μας δίδαξε πως η διεξαγωγή μιας έρευνας σε μεγάλη κλίμακα είναι μια δύσκολη και περίπλοκη εργασία, που απαιτεί πολύ χρόνο, συνεργασία και αυτενέργεια.

Ελένη Κανελλοπούλου, Γ2

Ελένη Ρέτσου, Γ2

Μυρτώ Σαλτερή, Γ2

Βασιλεία Σκάγιαννη-Λαμπράκη, Γ2

ΜΑΘΑΜΕ ΟΤΙ:

Η διεξαγωγή μιας έρευνας σε μεγάλη κλίμακα είναι μια δύσκολη και περίπλοκη εργασία, που απαιτεί πολύ χρόνο, συνεργασία και αυτενέργεια.

«ΑΧ, ΞΕΧΑΣΑ...»

Η παραπάνω πρόταση συνηθίζεται ιδιαίτερα από τα παιδιά σήμερα. Εμείς ερευνήσαμε τους λόγους ρωτώντας τους συμμαθητές μας και συγκεντρώσαμε τα παρακάτω αποτελέσματα:

Σε πολλές περιπτώσεις η «ξεχασία» οφείλεται στο σχολείο και στα μαθήματα.

Για τον λόγο αυτό συζητήσαμε με τον κ. Σιαπέρα, από το Γραφείο Συμβουλευτικής, και προτείνουμε τις παρακάτω λύσεις, για να βοηθήσουμε όποιον ξεχνάει:

- να φτιάξει ένα πρόγραμμα
- να κοιμάται νωρίτερα για την επαρκή ξεκούραση του εγκεφάλου του
- να οργανώνεται, ώστε να έχει λιγότερα να σκεφτεί

Αλλά και...

- Να επισκεφθεί στο CMS το Γραφείο Συμβουλευτικής το οποίο μπορεί να τον βοηθήσει με ορισμένα φυλλάδια τα οποία έχουν φτιαχτεί για τους συγκεκριμένους λόγους.

Ρωτήσαμε και μάθαμε γιατί ξεχνάμε

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ:

- 50% μεγάλη πίεση από άλλα μαθήματα
- 30% άλλες δραστηριότητες και χόμπι
- 10% παρές
- 10% διαφορετικές ασχολίες

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ:

- 25% δυσλεξία
- 35% όσο σημαντικό και αν είναι κάτι, όταν ταυτόχρονα προστίθενται και άλλες πληροφορίες στο μυαλό σου, πιθανότατα το ξεχνάς
- 15% υπερκινητικότητα
- 15% τα παραπάνω στοιχεία που καταγράψαμε

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ:

Βοηθάει:

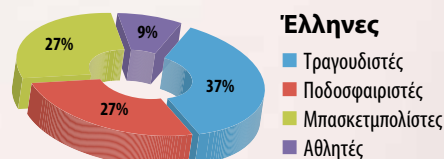
- η διατήρηση της “ρουτίνας” στην καθημερινότητα
- η χρήση σημειώσεων
- ο καθημερινός προγραμματισμός
- η επιβράβευση του εαυτού σου για διάφορα πράγματα που θυμάσαι με δυσκολία

Ευχαριστούμε το Γραφείο Συμβουλευτικής για την πολύτιμη βοήθεια στην έρευνά μας.

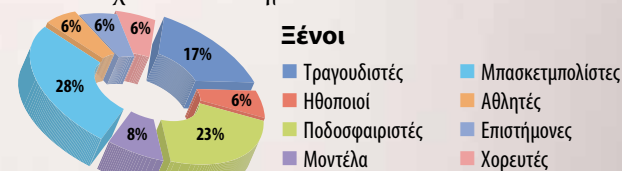
Λίλια Μαμάκου, Α4
Ανδριάννα Σμπαρούνη, Α7

#ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ

Είδωλο είναι ένα πρόσωπο για το οποίο ένα κοινωνικό σύνολο δείχνει μια έμμονη και τυφλή πίστη, δηλαδή ένα πρόσωπο που είναι αντικείμενο λατρείας, πίστης και θαυμασμού. Τα είδωλα συνήθως προβάλλονται έντεχνα και συστηματικά από τα ΜΜΕ.

Πρότυπο είναι οτιδήποτε λειτουργεί ως υπόδειγμα που το ακολουθούν άλλοι. Με τον όρο πρότυπο εννοούμε το πρόσωπο, την κατάσταση ή τον θεσμό, που είναι άξιο για μίμηση, εξαιτίας των θετικών του χαρακτηριστικών. Είναι ακόμα το πρόσωπο του οποίου το παράδειγμα θέλει κάποιος να ακολουθήσει, να μιμηθεί.

Έλενα Μαγκριώτη, Α4
Δέσποινα Λαιμού, Α4

Πάσχα στην Κέρκυρα

Πέρυσι το Πάσχα επισκέφθηκα ένα από τα ωραιότερα νησιά της Ελλάδας, την Κέρκυρα. Εκεί μπόρεσα να γνωρίσω τα πασχαλινά έθιμα του νησιού, να περπατήσω στις μεγάλες και πασίγνωστες πλατείες στο κέντρο της Κέρκυρας, να θαυμάσω τα όμορφα καντούνια και τα αντικριστά μπαλκόνια, αλλά και να απολαύσω την πανέμορφη φύση.

Ο εορτασμός του Πάσχα στο συγκεκριμένο νησί είναι ξεχωριστός. Οι ντόπιοι ονομάζουν την Ορθόδοξη εορτή, Λαμπρή ή Λαμπριά. Ο λόγος είναι πως μέσα από το όνομα αυτό θέλουν να δείξουν τη λαμπρότητα της ημέρας.

Οι εκδηλώσεις ξεκινούν την Κυριακή των Βαΐων, με τη λιτανεία του Σκηνώματος του Αγίου Σπυρίδωνα. Η λιτανεία γίνεται σε ανάμνηση της θανατηφόρου επιδημίας πανώλης, που το 1629 ήταν αιτία θανάτου πολλών Κερκυραίων. Είναι η μεγαλύτερη κατά μήκος πομπή και η μόνη στην οποία συμμετέχουν και οι 18 Φιλαρμονικές του νησιού, για να τιμήσουν τον πολιούχο της Κέρκυρας.

Τη Μεγάλη Δευτέρα όλοι οι Κερκυραίοι είναι στις αγορές. Ξεκινούν οι προετοιμασίες της Φογάτσας και του μαντολάτου. Το απόγευμα οι πιστοί πηγαίνουν στις εκκλησίες.

Τη Μεγάλη Τρίτη ψέλνεται στις εκκλησίες το τροπάριο της Κασσιανής και το βράδυ διοργανώνεται μου-

σική και ποιητική βραδιά με θέμα «Από τον Γολγοθά στην Ανάσταση».

Τη Μεγάλη Τετάρτη, από νωρίς το απόγευμα, οι κάτοικοι της πόλης αλλά και των προαστίων, πηγαίνουν στις εκκλησίες να παρακολουθήσουν τα «Ευχέλαια». Το βράδυ, στο Δημοτικό Θέατρο, η Δημοτική χορωδία δίνει συ-

ναυλία εκκλησιαστικής μουσικής και Μεγαλοβδομαδικών μελωδιών.

Τη Μεγάλη Πέμπτη, στις εκκλησίες ψάλλονται τα Δώδεκα Ευαγγέλια, ενώ οι γυναίκες πλέκουν το Γαϊτάνι. Το πλέξιμο σταματάει κάθε φορά που απαγγέλλεται το Ευαγγέλιο. Στην Καθολική Μητρόπολη της πλατεί-

Μετά την πρώτη Ανάσταση ακολουθεί το έθιμο των «Μπότηδων», ένα από τα πιο γνωστά έθιμα του Πασχαλιάτικου εορτασμού στην Κέρκυρα, κατά το οποίο όλοι οι κάτοικοι της παλιάς πόλης βγαίνουν στα μπαλκόνια τους, που έχουν στολίσει με κόκκινα λάβαρα, και ρίχνουν στο πλακόστρωτο πηλίνα κανάτια γεμάτα με νερό.

ας Δημαρχείου ανάβουν 12 κεριά και κάθε φορά που τελειώνει ένα Ευαγγέλιο, σβήνει ένα κεριό. Επίσης, με την πρώτη καμπάνα που ακούγεται, βάφουν τα κόκκινα αυγά.

Τη Μεγάλη Παρασκευή οι πιστοί πάνε στις εκκλησίες, για να παρακολουθήσουν την τελετή της Αποκαθήλωσης. Μετά ακολουθεί περιφορά του νεκρού Χριστού σε άσπρο σεντόνι. Ο στολισμός των Επιταφίων στην Κέρκυρα γίνεται κυρίως από τα χέρια μικρών κοριτσιών, που ξεχύνονται το πρωί στην πόλη να μαζέψουν λουλούδια. Η περιφορά των Επιταφίων ξεκινάει από νωρίς το απόγευμα. Οι Επιτάφιοι διασχίζουν τα κα-

Θεσσαλονίκη

Πέρυσι τα Χριστούγεννα επισκέφτηκα τη συμπρωτεύουσα, όπως την αποκαλούμε, τη Θεσσαλονίκη. Είναι μία πολύ όμορφη πόλη γεμάτη ιστορία, αφού έπαιξε μεγάλο ρόλο κατά τα βυζαντινά χρόνια. Θα μπορούσαμε να πού-

με ότι η Θεσσαλονίκη διαθέτει μερικά από τα πιο αξιολόγα μουσεία και αξιοθέατα στην Ελλάδα.

Ένα από τα μουσεία που επισκέφθηκα και πιστεύω πως κεντρίζει και το ενδιαφέρον των περισσότερων νέων, είναι το μουσείο Τεχνολογίας. Στο μουσείο

αυτό υπάρχουν εκθέματα που έχουν σχέση με την τεχνολογία και την επιστήμη. Επίσης υπάρχουν διάφορα παιχνίδια, όπου ο καθένας μπορεί να διασκεδάσει.

ντούνια αλλά και τις πλατεί-
ες στο κέντρο του νησιού, με
τη συνοδεία των Φιλαρμο-
νικών. Ο Επιτάφιος της Μη-
τροπόλεως βγαίνει στις 10
ακριβώς το βράδυ.

Το Μεγάλο Σάββατο
το πρωί πραγματοποιείται
στον ιερό ναό της Παναγί-
ας των Ξένων το έθιμο του
τεχνητού σεισμού. Ακολου-
θεί στις 11 η ώρα το πρωί η
πρώτη Ανάσταση.

Η Ανάσταση τελείται
στην άνω πλατεία με βεγ-
γαλικά και πυροτεχνήματα,
ενώ οι Φιλαρμονικές διασχί-
ζουν τη φωταγωγημένη πό-
λη παιανίζοντας εύθυμα εμ-
βατήρια.

Πωλέττα Φάκα, Α8

Τήνος

Το περα-
σμένο
καλο-

καίρι επισκέφτηκα ένα από τα μεγα-
λύτερα νησιά των Κυκλάδων, την Τήνο. Η Τή-
νος, όπως όλα τα ελληνικά νησιά, είναι ένας
μαγευτικός προορισμός. Αν σκοπεύετε να την
επιλέξετε για να περάσετε μερικές από τις μέ-
ρες του επόμενου καλοκαιριού, υπάρχουν κά-
ποια μέρη που δεν πρέπει να παραλείψετε να
επισκεφτείτε.

Αν σας αρέσουν τα θαλάσσια σπορ, να πε-
ράσετε από την παραλία Κολυμπήθρα. Τα κύ-
ματα εκεί ξεπερνούν το 1,50μ. Επομένως εί-
ναι η κατάλληλη παραλία για τους λάτρεις
του σερφ. Για όσους θέλουν να κολυμπήσουν
ήρεμα στα ρηχά χωρίς να ανησυχούν για τα
μεγάλα κύματα και τον δυνατό αέρα, προτεί-
νω την παραλία Καλύβια. Εκεί μπορείτε να
κολυμπήσετε στην ήρεμη θάλασσα και ύστε-
ρα να απολαύσετε ένα δροσιστικό αναψυκτι-
κό από το beach bar στη σκιά των αλμυρικών.

Εκτός από τις όμορφες παραλίες, όμως,
στην Τήνο μπορείτε να επισκεφτείτε μερι-
κά από τα χωριά της και να παρατηρήσετε
ότι υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που εξακο-
λουθούν να διατηρούν τις παραδόσεις τους.
Για παράδειγμα, στο χωριό Βώλαξ τρία αδέρ-

φια συνεχίζουν να πλέκουν με τα χέρια τους
καλάθια. Οι τουρίστες μπαίνουν στα σπítια
αυτών των ανθρώπων, ώστε να τους βγά-
λουν φωτογραφία την ώρα που δουλεύουν.

Ένα ακόμα χωριό που πρέπει οπωσδή-
ποτε να πάτε είναι ο Πύργος. Στον Πύργο
υπάρχουν πολλά μουσεία που μπορείτε να
επισκεφτείτε, τα
οποία κινούν το
ενδιαφέρον όσων
ασχολούνται ή
ενδιαφέρονται
για τις τέχνες και
ειδικά για τη γλυ-
πτική.

Στην Τήνο μπορείτε να απολαύσετε το-
πικά προϊόντα (θαλασσινά, γαλακτοκομικά,
αλλαντικά κ.α.)

Η διήγησή μου θα σταματούσε εδώ, αν
μιλούσα για ένα απλά όμορφο νησί. Η Τή-
νος, όμως, διαθέτει ένα στοιχείο που την
έχει ξεχωρίσει και την έχει κάνει γνωστή
σε όλο τον κόσμο, την έντονη θρησκευτι-
κότητά της. Στην Τήνο έχει χτιστεί μία από
τις μεγαλύτερες και πιο εντυπωσιακές εκ-
κλησίες στην Ελλάδα, ίσως και στον κόσμο,
αφιερωμένη στην Παναγία. Ακόμα και άν-
θρωποι που δεν έχουν την ίδια θρησκεία με
μας δε διστάζουν να την επισκεφτούν. Άλ-
λο ένα στοιχείο που αποδεικνύει ότι η Τήνος
είναι ένα νησί που διαθέτει έντονη θρησκευ-
τικότητα είναι ότι, εκεί βρίσκουν καταφύ-
γιο άνθρωποι άρρωστοι και απελπισμένοι,
οι οποίοι ζητούν από την Παναγία βοήθεια,
τάζοντας λαμπάδες ή ακόμα και να ανέβουν
με τα γόνατα όλο τον ανήφορο στη Χάρη
Της ως ελάχιστο
δείγμα ευχαριστί-
ας για τη βοήθεια
και τη συμπαρά-
στασή Της. Αυ-
τό το στοιχείο με
έκανε να συγκινη-
θώ και με εντυπω-
σίασε ιδιαίτερα.

Σας προτείνω χωρίς δισταγμό η Τήνος
να γίνει ο επόμενος ταξιδιωτικός προορι-
σμός σας.

Αλεξάνδρα Γερμανοπούλου, Α1

Στη συνέχεια, επισκέφτηκα τον Λευ-
κό Πύργο, ένα από τα πιο ξακουστά
μνημεία, το οποίο αποτελεί το σήμα
κατατεθέν της πόλης. Σήμερα χρησι-
μοποιείται ως μουσείο και περιλαμ-
βάνει εκθέματα σχετικά με την ιστο-
ρία του Πύργου αλλά και ολόκληρης
της πόλης.

Είναι γνωστό ότι στη Θεσσαλονί-

κη βρίσκονται παλαιοχριστιανικά και
βυζαντινά μνημεία, τα οποία αποτε-
λούν μέλος της Παγκόσμιας Κληρο-
νομιάς της UNESCO. Ένα από αυτά
είναι και ο ναός του Άγιου Παντελε-
ήμονα. Στο εσωτερικό αυτού του επι-
βλητικού ναού σώζονται λίγες τοιχο-
γραφίες και ένας πολύ εντυπωσιακός
τρούλος. Σημαντικό ρόλο όμως έχουν
και τα βυζαντινά λουτρά στην Άνω
Πόλη της Θεσσαλονίκης. Τα λουτρά
αυτά χτίστηκαν στα τέλη του 12ου αι-
ώνα και είναι από τα λίγα λουτρά που
διατηρήθηκαν στην Ελλάδα με το πέ-
ραςμα των χρόνων.

Η πόλη της Θεσσαλονίκης αποτε-
λεί σίγουρα έναν υπέροχο προορισμό!

Μάρθα Ξυπνητού, Α6

Υπάρχει ελπίδα;

Η ανθρωπότητα ολόκληρη επηρεάζεται, ζει κρίσιμες στιγμές. Όλοι μας έχουμε κάνει θυσίες, όλοι νιώθουμε πως μας πλήττει εν γένει ο υπέρογκος αριθμός προσφύγων που πλησιάζει καθημερινά την πατρίδα μας. Ο κόσμος ολόκληρος είναι σε κρίση, η κρίση αυτή δεν είναι οικονομική αλλά ηθική. Τα ένστικτα επιβίωσης του ανθρώπου ξυπνούν και κάνουν τον άνθρωπο εγωπαθή, συμφεροντολόγο. Η κρίση αποκαλύπτει τον χειρότερο εαυτό μας.

Αιγαίο. Είμαστε εμείς, που δίνουμε το χέρι μας στον βαθύτατα πληγωμένο συνάνθρωπο. Και την παραπάνω δήλωση δεν την έβγαλα από το μυαλό μου. Οι τρεις γιαγιάδες της Λέσβου της χάρισαν νόημα. Σε μια εποχή που ο κάθε άνθρωπος δοκιμάζεται από τους δικούς του δαίμονες, σε μια εποχή που η ζημιά στην κοινωνία είναι μεγάλη, οξεία και σχεδόν ανεπανόρθωτη, αυτές αντιστέκονται στη μαζοποίηση.

Αίφνης, βλέπουν ένα μωράκι να κλαίει παράμερα, μια αθώα ψυχή που ξεριζώθηκε από την πατρίδα του, από τη ζωή του, που μόλις άρχισε. Οι τρεις γιαγιάδες της Λέσβου, δίχως ίχνος ιδιοτελείας και εγωισμού, έτρεξαν να ταΐσουν και να ηρεμήσουν με επιμέλεια και σπουδή το μι-

ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ, ούτε οι Ευρωπαίοι συμπαίκτες μας στο παιχνίδι που ονομάζεται Ζωή δεν πετυχαίνουν τίποτε προς όφελος ολόκληρης της ομάδας. Υποστηρίζουν αβάσιμες γνώμες, συμφωνούν μεταξύ τους με ιδεολογίες εξαιρετικά σκληρές, υπεκφεύγουν από τις υποχρεώσεις τους και, γενικότερα, απομακρύνονται ο ένας από τον άλλον.

Εμείς δεν κλείνουμε τα σύνορα.

Είμαστε εμείς, οι «ανόητοι» Έλληνες, που δεν αφήνουμε κανέναν να πεθάνει στο παγωμένο και ιδιαίτερος απειλητικό

κρό πλασματάκι, που πριν από λίγο καιρό άνοιξε τα μάτια του και αντίκρισε αυτόν τον πληγωμένο κόσμο.

Για τον παραπάνω λόγο, αυτές και ένας ψαράς που έχει σώσει τις ζωές άπειρων περιπλανωμένων, προτάθηκαν να κερδίσουν το μεγάλο, ξακουστό, εξαιρετικά πολυπόθητο Νόμπελ Ειρήνης.

Και το αξίζουν. Το αξίζουν και με το παραπά-

νω. Η ηθική κρίση δεν κατάφερε να τις επηρεάσει. Ούτε η παραπλανητική ασθένεια του εγωισμού ή του φανατισμού θα τις επηρεάσει ποτέ. Δε θα συμφωνήσουν ποτέ με τη διαστρεβλωμένη, ρατσιστική άποψη των ανθρώπων που φοβούνται τους πρόσφυγες. Δε θα αφήσουν ποτέ το πραγματικό νόημα της ζωής, δε θα αψηφήσουν ποτέ τα πραγματικά ουσιώδη ιδανικά του σύμπαντος όπου ζούμε. Γιατί; Για ποιον λόγο; Γιατί θέλουν να δώσουν το χέρι τους στον βαθιά πονεμένο, καταφύγιο στον άστεγο, υποστηρίξη στον φτωχό, τροφή στον πεινασμένο. Και ας μην έχουν πάντα τη δυνατότητα να πράξουν τα παραπάνω.

Πραγματικά, ελπίδα κατακλύζει την καρδιά μου μαθαίνοντας αυτό το εξαιρετικό για τον κόσμο γεγονός. Μια μέρα, θα ήθελα να γίνω το ίδιο γενναία και δυνατή όσο είναι αυτές οι τρεις ηλικιωμένες γυναίκες.

Ελισάβετ Βεκρή, Α1

Αυτό έχει μεγάλη επίπτωση στη χώρα μας, γιατί δεν υπάρχει τρόπος να φύγουν και είναι εγκλωβισμένοι στα σύνορα, χωρίς φαγητό, νερό και τα απαραίτητα που χρειάζεται ένας άνθρωπος για να επιζήσει.

Το μεγαλύτερο ποσοστό μεταναστών που έρχεται στην Ελλάδα είναι από τη Συρία. Η Συρία από τα τέλη του 2011 έχει εμφύλιο πόλεμο με τους τζιχαντιστές και τους απλούς μουσουλμάνους. Βομβαρδίζεται εικοσιτέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο, με αποτέλεσμα να έχουν καταστραφεί πολλές πόλεις, πολλά αρχαιολογικά μνημεία, πολλά σπίτια και πάνω από όλα να έχουν σκοτωθεί πάρα πολλοί άνθρωποι. Οι συνθήκες σε αυτόν τον τόπο δεν είναι κατάλληλες για να ζουν εκεί

Εφιάλτης χωρίς Σύνορα

ΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΕΙ ΠΟΛΥ τον τελευταίο καιρό είναι το μεταναστευτικό. Καθημερινά χιλιάδες άνθρωποι, μικροί και μεγάλοι, έρχονται δια θαλάσσης στα νησιά του Αιγαίου ελπίζοντας ότι θα μπορέσουν να περάσουν στην Ευρώπη.

Δυστυχώς, όμως, οι αντιδράσεις από πολλές Ευρωπαϊκές χώρες έχουν ήδη ξεκινήσει. Πολλά κράτη δε δείχνουν καμία ανοχή σε άτομα που έχουν ανάγκη. Έτσι, λοιπόν, κλείνουν τα σύνορά τους για να εμποδίσουν την είσοδο των μεταναστών.

παιδιά. Άλλωστε, τα πιο πολλά παιδιά εκεί μένουν ορφανά ή χωρίς οικογένεια, γιατί τα περισσότερα μέλη της οικογένειάς τους έχουν πεθάνει.

Τέλος, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που βοηθάνε τους μετανάστες, προσφέροντάς τους ένα πιάτο φαΐ, ένα μπουκάλι νερό, λίγα ρούχα. Για τον λόγο αυτό πιστεύω ότι όλοι οι Έλληνες πρέπει να ενωθούμε και να σώσουμε όσες ζωές μπορούμε, ώστε να σταματήσουμε αυτόν τον εφιάλτη χωρίς σύνορα.

Βασιλική Καπέλλα, Α3

Έφηβοι ηλικιωμένοι

Είναι πολλοί οι λόγοι για να αφήνουμε κάτω, πού και πού, τα κινητά μας. Εκτός του ότι, κοιτάζοντάς τα ασταμάτητα, αποστασιοποιούμε από τη... στιγμή και αποσυντονίζουμε τα οικογενειακά μας τραπέζια, υπάρχει και κάτι που ίσως να μην είχατε λάβει υπόψη: Τα smartphones καταστρέφουν το παράστημά μας. Και μια κακή στάση σώματος δε σημαίνει αποκλειστικά έναν άκαμπτο λαιμό, αλλά μπορεί να βλάψει με ύπουλους τρόπους την ψυχολογία μας.

Εάν βρίσκεσαι σ' ένα δημόσιο χώρο, κοίτα γύρω σου: Πόσοι άνθρωποι είναι σκυμμένοι πάνω από ένα τηλέφωνο; Η τεχνολογία μεταμορφώνει τον τρόπο που στεκόμαστε, παραμορφώνοντας το σώμα μας σε εκείνο που ο Νεοζηλανδός φυσιοθεραπευτής Steve August ονομάζει iHunch (iΚαμπούρα). Κατά μέσο όρο

Σήκωσε ψηλά το τηλέφωνο, μη κατεβάζεις το κεφάλι σου!

ένα κεφάλι ζυγίζει 4,5-5,5 κιλά. Όταν κάμπουμε τον λαιμό μας εμπρός σε γωνία 60 μοιρών, όπως κάνουμε για να χρησιμοποιήσουμε το τηλέφωνό μας, η πραγματική πίεση που ασκείται στον λαιμό μας αυξάνεται στα 27 κιλά, δηλαδή ένα φορτίο που αντιστοιχεί σε 20 περίπου λίτρα χρώματος. Όταν, πριν από 30 έτη, ο κ. August ξεκίνησε να θεραπεύει ασθενείς, λέει ότι είδε αρκετές καμπούρες σε γιαγιάδες και προγιαγιάδες, των οποίων το άνω μέρος της πλάτης είχε κοκαλώσει σε μια πρόσθια καμπύλη. Σήμερα, λέει ότι βλέπει τις ίδιες καμπούρες σε εφήβους.

Όταν είμαστε στενοχωρημένοι, καθόμαστε σκυφτοί. Επίσης, είμαστε σκυφτοί, όταν φοβόμαστε ή νιώθουμε αδύναμοι.

Έρευνες έχουν δείξει ότι άνθρωποι που πάσχουν από κλινική κατάθλιψη υιοθετούν μια στάση σώματος που μοιάζει πολύ με την iΚαμπούρα. Μια έρευνα, η οποία δημοσιεύτηκε το 2010 στο επίσημο περιοδικό της Βραζιλιάνικης Ένωσης Ψυχιατρικής, βρήκε ότι ασθενείς με κατάθλιψη ήταν πιο πιθανό να στέκονται με σκυμμένο τον λαιμό, τους ώμους γερμένους και τα χέρια μπλεγμένα μπροστά από το σώμα.

Η στάση δεν αντανακλά μόνο τις διαφορετικές συναισθηματικές μας καταστάσεις, αλλά μπορεί και να τις προκαλέσει. Σε μια μελέτη που δημοσιεύτηκε πριν από κάποιους μήνες στο περιοδικό Health Psychology, η Shwetha Nair και οι συνεργάτες της ζήτησαν από μη καταθλιπτικούς ανθρώπους να σταθούν είτε ευθυτενείς είτε καμπουριαστοί, και στη συνέ-

χεια να απαντήσουν σε μια ερώτηση, σαν κι αυτές που τίθενται σε μια συνέντευξη για δουλειά. Τέτοιες ερωτήσεις έχει διαπιστωθεί πειραματικά ότι προκαλούν στους συμμετέχοντες άγχος. Στη συνέχεια, οι συμμετέχοντες συμπλήρωσαν μια σειρά ερωτηματολογίων. Συγκριτικά με τους ευθυτενείς, οι καμπουριαστοί ανέφεραν σημα-

ντικά χαμηλότερη αυτοεκτίμηση, κακή διάθεση και πολύ περισσότερο φόβο. Η στάση του σώματος επηρέασε ακόμη και το περιεχόμενο των απαντήσεών τους στις ερωτήσεις της συνέντευξης. Γλωσσικές αναλύσεις πάνω στο περιεχόμενο των απαντήσεων έδειξαν ότι οι καμπουριαστοί ήταν πολύ πιο αρνητικοί σε αυτά που είπαν. Στη μελέτη τους οι ερευνητές καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι: «Το να στέκεται κάποιος στητός ίσως να αποτελεί μια απλή συμπεριφοριστική στρατηγική για την καταπολέμηση του άγχους».

Ελενα Κωστούλα, Γ3

Ένας διαφορετικός τρόπος διαμαρτυρίας

Μετά τα επεισόδια των επιθέσεων από τους τζιχαντιστές στο Παρίσι, οι Αρχές του Παρισιού απαγόρευαν τις διαδηλώσεις για λόγους ασφαλείας. Παρόλα αυτά, τη στιγμή που οι ηγέτες του κόσμου συζητούσαν για την προστασία του περιβάλλοντος, οι Γάλλοι βρήκαν έναν δικό τους τρόπο να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους για το περιβάλλον.

Πιο συγκεκριμένα, χιλιάδες ήταν οι άνθρωποι οι οποίοι άφησαν τα παπούτσια τους στην πλατεία Δημοκρατίας, στο Παρίσι. Με αυτόν τον τρόπο δήλωσαν την παρουσία τους στη διαδήλωση για την κλιματική αλλαγή. Είναι ολοφάνερο πόσο σημαντικό είναι να προστατεύουμε το περιβάλλον. Για τον λόγο αυτό πραγματοποιήθηκαν αντίστοιχες διαδηλώσεις και σε άλλα μέρη του κόσμου όπως στο Χονγκ-Κονγκ, Σεούλ, Σίδνεϊ και Εδιμβούργο. Όλοι οι άνθρωποι ζητούν να υπάρξουν αλλαγές παγκοσμίως έτσι, ώστε να κατοχυρωθεί η προστασία του περιβάλλοντος.

Συμπερασματικά, το μήνυμα που ήθελαν να περάσουν οι διαδηλωτές έγινε σαφές με έναν πρωτότυπο και περίεργο τρόπο. Ευελπιστούμε πως οι ηγέτες του κόσμου θα βρουν τις κατάλληλες λύσεις, ώστε να διασφαλιστεί το μέλλον της ανθρωπότητας.

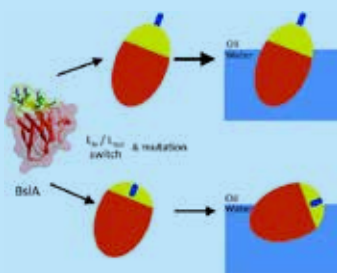
Βασιλική Καπέλλα, Α3

COMMENT ScientificAmerican.com/sep2015

Φάε το παγωτό σου....δε θα λιώσει!

Από μικροί, όταν τρώγαμε ένα παγωτό, είχαμε κάποιον να μας υπενθυμίζει να το καταναλώσουμε γρήγορα για να μη λιώσει. Ήρθε, όμως, η στιγμή που το αδύνατο για τη λογική του ανθρώπου είναι δυνατό για την επιστήμη. Έτσι, δεν αποκλείεται να γίνει πραγματικότητα αυτό που θεωρούμε σήμερα αδιανόητο και στο εγγύς μέλλον να βρίσκεται στα ράφια των καταστημάτων ένα παγωτό που δε θα λιώνει υπό τις ηλιακές ακτίνες. Κι όλα αυτά πρόκειται να επιτευχθούν χάρη σε μία φυσική πρωτεΐνη, που ονομάζεται BslA, η οποία έχει την ιδιότητα να συνδέει τον αέρα, το λίπος και το νερό του παγωτού, καθιστώντας το πιο ανθεκτικό στις υψηλές θερμοκρασίες.

Οι επιστήμονες των πανεπιστημίων του Νταντί και του Εδιμβούργου υποστηρίζουν ότι μπορούν να αποτρέψουν ακόμα και τον σχηματισμό μικρών κομματιών πάγου, εξασφαλίζοντας μία πλούσια βελούδινη υφή, ανάλογη με αυτή που έχουν τα παγωτά πολυτελείας. Ταυτόχρονα, η χρήση της πρωτεΐνης επιτρέπει την παρασκευή παγωτών με χαμηλότερα επίπεδα κορεσμένων λιπαρών και, κατά συνέπεια, με πολύ λιγότερες θερμίδες.

Οι ερευνητές, αναφέρει δημοσίευμα της βρετανικής Telegraph, εφηύραν μία μέθοδο παραγωγής της νέας πρωτεΐνης σε «φιλικά» βακτήρια. Η πρωτεΐνη συνδέεται στα σταγονίδια λίπους και στις φυσαλίδες αέρα, με αποτέλεσμα να είναι πιο σταθερά μέσα στο μείγμα, ενώ, όπως επισημαίνουν οι ειδικοί, ανάμεσα

στα θετικά της είναι ότι θα εξοικονομήσει ενέργεια στους κατασκευαστές παγωτών για την ανάγκη διατήρησης των προϊόντων τους στη βαθειά κατάψυξη.

Ο δρ Νίκολα Στανλεϊ Ουόλ, μοριακός μικροβιολόγος του Πανεπιστημίου του Νταντί, υπογράμμισε ότι «ήταν πραγματικά διασκεδαστικό να εργάζεσαι στην εφαρμοσμένη χρήση μιας πρωτεΐνης, η οποία αρχικά εντοπίστηκε λόγω του ρόλου της στα βακτήρια». Βέβαια, οι επιστήμονες επισημαίνουν ότι δεν μπορούν με βεβαιότητα να πουν πόσο χρόνο θα χρειάζεται το λιώσιμο μιας μπάλας παγωτού, καθώς αυτό εξαρτάται τόσο από τον τύπο του παγωτού όσο και από τις μετεωρολογικές συνθήκες, ενώ υπολογίζουν ότι τα πρώτα ανθεκτικά παγωτά θα βρεθούν στα ράφια των σούπερ μάρκετ σε τρία έως πέντε χρόνια.

Έλενα Κωστούλα, Γ3

Τεχνολογική Εξέλιξη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Παιδική βιοπάλη: Πρόβλημα της κοινωνίας

Εκμετάλλευση, κακομεταχείριση, κακοποίηση, βιώνουν πολλά παιδιά στη σημερινή εποχή.

Στα αστικά κέντρα, στην επαρχία, σε όλη την επικράτεια, ένα καθημερινό θέαμα είναι τα παιδιά των φαναριών.

Το πρόβλημα δεν είναι σημερινό! Σε όλες τις περιόδους της ανθρώπινης ιστορίας βρίσκονταν άκαρδοι άνθρωποι, εκμεταλλευτές της παιδικής αθωότητας, που χρησιμοποιούσαν και βασάνιζαν μικρά, ανυπεράσπιστα παιδιά.

Το κουδούνι του σχολείου δε χτυπά για αυτά τα παιδιά. Το μόνο κουδούνι που ακούν καθημερι-

νά, είναι αυτό της εργασίας, τις ενοχλημένες κόρνες των αυτοκινήτων, τα λιγοστά λόγια περαστικών που προσφέρουν επι-

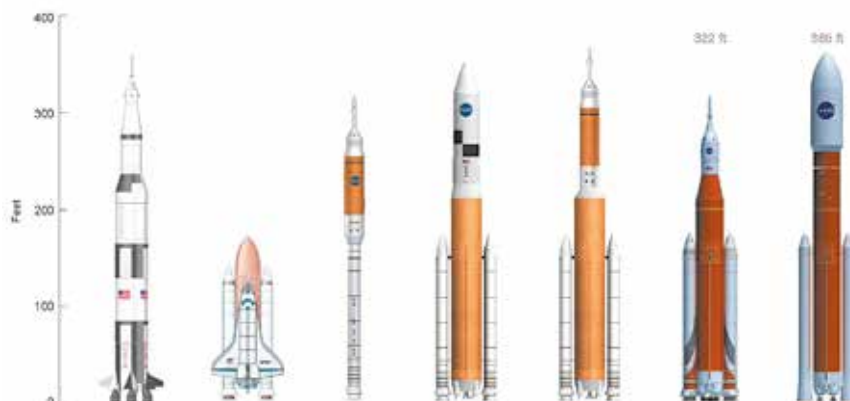
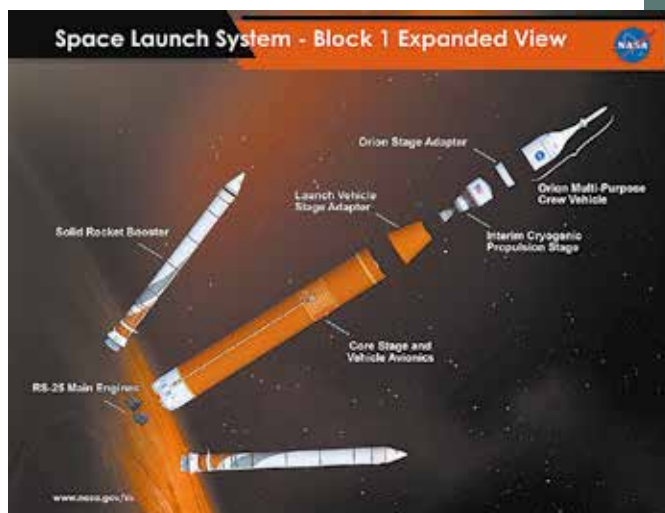
στην κατασκευή πυραύλων

Πρόσφατα η NASA ανακοίνωσε ότι άρχισε την κατασκευή ενός νέου πυραύλου υγρών καυσίμων που θα πραγματοποιήσει την επόμενη δεκαετία την πρώτη επανδρωμένη αποστολή σ' έναν αστεροειδή. Το προσωρινό όνομα του πυραύλου λέγεται SLS (Σύστημα Διαστημικών Εκτοξεύσεων). Ο πύραυλος αυτός έχει σχεδιαστεί με βάση το διαστημικό λεωφορείο, το οποίο χρησιμοποιούσε στερεά καύσιμα. Ο SLS θα μοιάζει με τον πύραυλο SATURN V, ο οποίος είχε μεταφέρει πρώτος ανθρώπους στη Σελήνη. Ο SLS θα έχει μεγαλύτερη προωθητική ισχύ και έτσι θα είναι πιο ασφαλής σε σχέση με τα διαστημικά λεωφορεία. Ο λόγος είναι ότι θα έχει υγρά καύσιμα, τα οποία σε περίπτωση βλάβης μπορούν να απενεργοποιήσουν τους κινητήρες, ενώ οι πύραυλοι στερεών καυσίμων δεν μπορούσαν να τους απενεργοποιήσουν.

Οι πρώτες επανδρωμένες αποστολές στον Άρη θα γίνουν περίπου το 2030.

*Χριστιάνα Καλλιμάνη, Α3
Μαρίλυ Καλοφωλιά, Α3*

φανειακή βοήθεια και τα βουβά λόγια της καθημερινής τους δυστυχίας.

Τα παιδιά των φαναριών έχουν χάσει την ταυτότητά τους, την παιδικότητά τους. Γίνονται από νωρίς ενήλικες, δίχως σκέψη και δύναμη να καταλάβουν γιατί συμβαίνουν όλα αυτά. Χωρίς εφόδια, χωρίς γονική υποστήριξη, χωρίς φροντίδα και αγάπη.

Συχνή είναι και η κακοποίηση αυτών των παιδιών. Παραμέληση και αδιαφορία από την πλευρά των γονιών, κάποιες φορές συγγενών ή τρίτων που τα εκμεταλλεύονται. Σωματική και ψυχολογική βία, που αφήνει ανεξίτηλα τραύματα στη μνήμη και ζωντανά σημάδια στα κορμάκια αυτών των άκακων θυμάτων.

Τα παιδιά αυτά χρειάζονται τη βοήθειά μας. Βοήθησε και συ! Είμαστε όλοι υπεύθυνοι.

Μαριάννα Μολυνδρή, Α5

Ζωγραφική με το πόδι

Ποιος είπε πως οι άνθρωποι χωρίς χέρια δεν μπορούν να ζωγραφίσουν; Όποιος και να το είπε... είναι λάθος! Στην πραγματικότητα, υπάρχουν άνθρωποι που, με τη θέλησή τους και την αγάπη τους για τη ζωγραφική, μπορούν και αψηφούν τα στερεότυπα. Μετά από πολλή προσπάθεια καταφέρνουν να ζωγραφίζουν χωρίς τη βοήθεια των χεριών, αλλά με την βοήθεια των ποδιών και του στόματος. Ίσως φαίνεται αδύνατο, αλλά είναι δυνατό! Φυσικά είναι κάτι πολύ δύσκολο, λόγω της αδυναμίας αυτών των ατόμων να χρησιμοποιούν τα δύο από τα πιο πρακτικά όργανα

του ανθρώπινου οργανισμού. Κατά τη γνώμη μου, λοιπόν, πρέπει να υποστηρίζουμε, να συγχαίρουμε και να θαυμάζουμε αυτούς τους ανθρώπους, διότι το μήνυμά της προσπάθειας αυτής είναι να πιστεύουμε στον εαυτό μας και στις προσπάθειές μας!

Πωλέττα Φάκα, Α8

90 ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΛΛΕΓΙΟ

Την Τετάρτη, 20 Απριλίου 2016, πραγματοποιήθηκε στο Θέατρο του Σχολείου μας εκδήλωση αφιερωμένη στα 90 χρόνια του Κολλεγίου. Η εκδήλωση ξεκίνησε με τον χαιρετισμό του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, κ. Αλέξανδρου Κ. Σαμαρά. Στη συνέχεια οι κάτοχοι των επάθλων Howland και Δέλτα από τα Λύκεια του Κολλεγίου Αθηνών και Κολλεγίου Ψυχικού εκφώνησαν τις ομιλίες τους. Ακολούθησε η απαγγελία στίχων από το *Τραγούδι του Κολλεγίου*, το οποίο έχει γράψει ο Δ. Καραμάνος.

Ο Στέφανος Τσοκάκης ερμήνευσε στο πιάνο ένα απόσπασμα από τη 2η Σονάτα του

Δήμητρα Καλαντώνη
Επαθλο Howland, Κ.Ψ.

Ιάκωβος Τσαλικογλου
Επαθλο Δέλτα, Κ.Α.

Κωνσταντίνος Παππής
Επαθλο Δέλτα, Κ.Ψ.

Αριστοκλής Λαγός
Επαθλο Howland, Κ.Α.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΟΛΛΕΓΙΟ!

Sergei Prokofiev, σχηματίζοντας έτσι τη «μουσική γέφυρα» για το καλλιτεχνικό πρόγραμμα που ακολούθησε με γνωστές μελωδίες και τραγούδια από τη Χορωδία Κολλεγίου Αθηνών- Κολλεγίου Ψυχικού, ενώ ο όμιλος Παραδοσιακών χορών χόρεψε υπέροχα χορούς από διάφορα μέρη της Ελλάδας και από τη Μικρά Ασία. Στη συνέχεια, η Κολλεγιακή «Μουσική Συντροφιά 96» μάς ταξίδεψε στο παρελθόν ερμηνεύοντας τραγούδια σπουδαίων μουσικών και ταυτόχρονα τιμώντας τους δυο κορυφαίους Έλληνες, τον Μάνο Χατζιδάκι και τον Μίκη Θεοδωράκη, των οποίων, επίσης, φέτος γιορτάζουμε τα 90 χρόνια από τη γέννησή τους. Συντονιστής του καλλιτεχνικού προγράμματος ήταν ο κ. Δημήτρης Καραμάνος, ο οποίος μας ενθουσίασε για μία ακόμα φορά με την υπέροχη φωνή του. Στο φουαγιέ του Θεάτρου μπορούσε κανείς να απολαύσει έκθεση με έργα μαθητών καθώς και μαθητικών περιοδικών του Κολλεγίου από τη δεκαετία του 1920 μέχρι σήμερα.

Όμιλος Εντύπων

Συνέντευξη από τον απόφοιτο '43 και πρώην Πρόεδρο του Δ.Σ. του ΕΕΙ κ. Χαράλαμπο Βελλή

Ποιο ήταν το όραμα των Ιδρυτών του Κολλεγίου;

Η Μικρασιατική καταστροφή αποτέλεσε τραυματική εμπειρία για τους πρόσφυγες. Έτσι, λοιπόν, φωτισμένοι Έλληνες της Αιγύπτου, όπου εκεί άκμαζε ο Ελληνισμός, ο Εμμανουήλ Μπενάκης και ο Στέφανος Δέλτα, στοχεύοντας στη βελτίωση της ζωής των προσφύγων, εισηγήθηκαν, οργάνωσαν, χρηματοδότησαν και δημιούργησαν το Κολλέγιο Αθηνών. Ο ίδιος ο τότε Πρωθυπουργός, Ελευθέριος Βενιζέλος, συνεισέφερε σε αυτή την προσπάθεια και παρευρέθηκε στα εγκαίνια του Σχολείου. Οι Ιδρυτές δημιούργησαν ένα Σχολείο με αμερικανικά ιδεώδη. Η Αμερική, ως νικήτρια στον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, είχε αποκτήσει δύναμη και πλούτο, υλικό και πνευματικό. Παράλληλα, το Κολλέγιο επηρεάστηκε από το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα που εφαρμόζε η Ροβέρτειος Σχολή (Robert College), η οποία βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη και αποτελούσε πρότυπο για την εποχή της. Σε ένα αντίστοιχα πρότυπο Σχολείο, όπως είναι το Κολλέγιο, δίδαξαν φωτισμένοι καθηγητές όπως ο Κάρολος Κουν, ο Μίνως Δούνιας και πολλοί άλλοι. Το πρώτο Σχολείο βρισκόταν στην οδό Άνδρου και Δροσοπούλου, στην

25 Μαΐου 1929.

Ο Στέφανος Δέλτα ομιλεί στα εγκαίνια του Μπενακείου Διδακτηρίου.

Κυψέλη, με οικότροφους παιδιά του απόδημου Ελληνισμού. Πρώτος Πρόεδρος του Σχολείου ήταν ο Όμηρος Ντέιβις, ο οποίος παρέμεινε για 38 χρόνια.

Παραμένει το όραμα αυτό και στην εποχή μας;

Σίγουρα παραμένει, προσαρμοσμένο, όμως, στο πλαίσιο των συνθηκών κάθε εποχής. Έτσι και το Κολλέγιο, υπακούοντας στις ανάγκες του σήμερα, παρέχει τα απαραίτητα εφόδια σε κάθε παιδί που επιθυμεί να προχωρήσει και να

προοδεύσει. Διαχρονικό όραμα του Σχολείου αποτελεί το να είναι οι απόφοιτοί του άνθρωποι με ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

Τι είναι εκείνο που κάνει το Σχολείο μας ξεχωριστό;

Δεν μπορείς να κρίνεις ένα σχολείο, εάν δεν παρακολουθήσεις την πορεία και την ιστορία του. Έτσι ακριβώς συμβαίνει και με το Κολλέγιο. Αυτό που το κάνει ξεχωριστό είναι ο θεσμός των Δωρεών και των Υποτροφιών. Για τον λόγο αυτό το campus του Ψυχικού θεωρείται «ο λόφος των Ιδρυτών», καθώς κάθε κτίριο και κάθε χώρος σε αυτό, όπως είναι τα γήπεδα και το κολυμβητήριο, είναι και μια δωρεά. Το Θέατρο μάλιστα είναι και δωρεά της Αμερικανικής Κυβέρνησης.

Τι συμβουλή θα δίνετε σε έναν μαθητή του Κολλεγίου σήμερα;

Κάθε μαθητής πρέπει να νιώθει το Σχολείο σαν το σπίτι του, να πηγαίνει σε αυτό κάθε μέρα με καλή διάθεση. Το Κολλέγιο αποτελεί «έναν Φάρο στη ζωή», γι αυτό πρέπει όλοι οι μαθητές να το αγαπούν και να το έχουν στην καρδιά τους, διότι θα τους προσφέρει αξέχαστες αναμνήσεις και μοναδικές εμπειρίες στο ξεχωριστό περιβάλλον του, τις οποίες μπορούν να συνεχίσουν να απολαμβάνουν ως απόφοιτοι και μέλη του ΣΑΚΑ (Σύλλογος Αποφοίτων Κολλεγίου Αθηνών).

Ηρώ Ψαρουλάκη, Αναστασία Σταυροπούλου, Ειρήνη Τζανακάκη, Α8

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ Χ. ΒΕΛΛΗ

Ο Χ. Βελλής είναι απόφοιτος '43. Διετέλεσε επί σειρά ετών μέλος και Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΕΕΙ, υπήρξε ένας εκ των πρωτεργατών της ίδρυσης του Κολλεγίου Ψυχικού και του ΙΒ στο Κολλέγιο. Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Αποφοίτων Κολλεγίου – ΣΑΚΑ, Πρόεδρος της επιτροπής για

τη δημιουργία Νηπιαγωγείου στο Κολλέγιο. Για την πολυετή και αδιάκοπη προσφορά του, ο Χ. Βελλής τιμήθηκε με το βραβείο «President's Award 2011».

90 χρόνια δε χωρούν σε ...725 λέξεις

Τεταρτάκια... μια λέξη πια που έχει χάσει τη σημασία της! Εκείνα τα μικρά παιδάκια που, μόλις είχαν διαβεί την πόρτα του Κολλεγίου Αθηνών! Εκείνα που είχαν υποστεί τη διαδικασία των εισαγωγικών εξετάσεων. Αφού είχαν συγκεντρωθεί στο χαλικόστρωτο προαύλιο, αφού έφαγαν ένα λουκούμι και ήπιαν ένα ποτήρι νερό στην ισόγεια είσοδο της ανατολικής πτέρυγας και αφού με την καθοδήγηση του «κυρίου Κατηφόρη» επισκέφθηκαν υποχρεωτικά τις τουαλέτες, οδηγήθηκαν στη μεγάλη τραπεζαρία, στο ισόγειο του Μπενακείου –σήμερα γραφείο καθηγητών. Εκεί, κάτω από τα αυστηρά βλέμματα των επιτηρητών, διαγωνίστηκαν στα Ελληνικά και την Αριθμητική. Κάποιοι από εμάς κράτησαν την ψυχραιμία τους, απάντησαν ικανοποιητικά και τον Σεπτέμβρη βρέθηκαν να κάθονται στα θρανία του Κολλεγίου, τις θρυλικές «γουρούνες». Στις αίθουσες αυτές πιάσαμε στα χέρια μας τα οιοπνευματογραφημένα φυλλάδια (φωτοτυπίες της εποχής) με τα μπλε στοιχεία και τη δική τους ξεχωριστή μυρωδιά. (Κρατώ ακόμα φυλαγμένη τη μικρή ποιητική συλλογή που ο δάσκαλός μου, ο Νέστορας Μπούρας, είχε συντάξει με ποιήματα των Καβάφη, Γρυπάρη, Καρυωτάκη...).

Τα Τεταρτάκια μεγάλωναν... από τις αίθουσες του Δημοτικού του ισογείου, στις αίθουσες του Μέσου τμήματος, από τη διεύθυνση του κυρίου Δεληγιάννη στην εποπτεία του «κυρίου Γκάτσου» στο Μέσο τμήμα. Κι ύστερα Freshmen, Sophomores, Juniors, Seniors. Με τον έβδομο χρόνο του Γυμνασίου ο δωδεκάχρονος κύκλος κλείνει με την τελετή αποφοίτησης... Μερικές εικόνες και μερικές στιγμές της κολλεγιακής ζωής, όμως, μένουν ζωντανές όσα χρόνια και να περάσουν: οι ταμπέλες στους διαδρόμους "DON'T RUN KEEP TO THE RIGHT", οι πρωινές συγκεντρώσεις στο Θέατρο Χωρέμη, τα assembly, με τον κύριο Δραγούμη στο πιάνο κι όλους εμάς να ξεφωνίζουμε "Oh! Suzanna, oh! don't you cry for me" κρατώντας το πράσινο βιβλιαράκι με τα τραγούδια του Κολλεγίου, συλλογή του Μίνου Δούνια, εικόνα που θύμιζε εκκλησίασμα σε καθολικό ναό (υπάρχουν ακόμα οι θήκες κάτω από τα καθίσματα του ανακαινισμένου θεάτρου). Στο Θέατρο αυτό παρακολουθήσαμε παραστάσεις όπως ο Κύκλωπας, ο βασιλιάς Ληρ, αλλά και ροκ συναυλίες (το συγκρότημα, αν θυμάμαι καλά, είχε το όνο-

μα BROOMS και κάποια από τα μέλη του είναι σήμερα φτασμένοι μουσικοί). Δικαίωμα χρήσης της κεντρικής σκάλας του Μπενακείου είχαν μόνο οι Seniors, που κάθε πρωί δέχονταν καθένas ξεχωριστά την «καλημέρα» και τον έλεγχο στο μήκος των μαλλιών από τον συνδιευθυντή Λαλόπουλο, θρυλική μορφή της κολλεγιακής ιστορίας.

Και η σοφία! Ο μαγικός χώρος των ελευθέρων δράσεων, με τα πριόνια, τα σκαρπέλα, τα γυαλόχαρτα, τα σμυριδόπανα, τον πηλό... Εκεί δημιουργούσαμε τα σκαμνάκια που ακόμα συναντάς σε σπίτια των αποφοίτων, τα ξύλινα κουνέλια, τους ελέφαντες, τις καμηλοπαρδάλεις... και την επιβλητική φιγούρα του κυρίου Πλακωτάρη, με την ποδιά ακαθορίστου χρώματος, σκυμμένου στο τραπέζι να τοποθετεί μια-μια τις ψηφίδες. Σ'αυτά τα εργαστήρια της σοφίας κατασκεύαζονταν καρέκλες, γραφεία, βιβλιοθήκες, που ακόμα βρίσκονται σε χρήση σε διάφορους χώρους του Σχολείου μας. Δίπλα το audiovisual, με τα υπερσύγχρονα για την εποχή μηχανήματα εκμάθησης της Αγγλικής γλώσσας, που ήρθαν να συμπληρώσουν τη μέθοδο

του Ηλία Ηλιάσκου με κορυφαίο διηγηματάκι το “The pig and the giraffe”.

Στο κέντρο της σχολικής ζωής η Βιβλιοθήκη, μπαίνοντας αριστερά οι καρτελοθήκες και στο βάθος οι διάδρομοι με τα ράφια. Σ’ αυτούς περιφερόμαστε αναζητώντας βιβλία για τη σύνταξη των ιστορικών εργασιών μας και στα τραπέζια, στα οποία ακόμα και σήμερα κάθεστε και καθόμαστε, ετοιμάζουμε τα μαθήματα της επομένης στην ώρα μελέτης. Στον χώρο αυτό ήρθαμε σε πρώτη επαφή με τη λογοτεχνία, την ποίηση, συντάξαμε τις πρώτες μας εργασίες. Δίπλα στη βιβλιοθήκη, το κτήριο Φυσικών Επιστημών, όπου μυηθήκαμε στα εργαστηριακά πειράματα της Φυσικής, Βιολογίας, Χημείας με τους διπλούς πίνακες που ανεβοκατέβαιναν και τα βατραχάκια που άθελά τους συμμετείχαν στα πρώτα μας βήματα στα εργαστήρια.

13:00-13:30μ.μ. Ώρα τραπεζαρίας: η ιεροτελεστία του σερβιρίσματος, το κοτόπουλο μιλανέζα, το παστίτσιο, οι φακές και οι μεταλλικές κανάτες του Κολλεγίου σε χρώμα κιτρινόχρυσο.

13:30-14:30μ.μ. Μεσημβρινό διάλειμμα και όλοι ξεχυνόμαστε στα γήπεδα, εκτός από τους επόπτες, εκείνους τους συμμαθητές μας με το κόκκινο περιβραχιόνιο που περιφέρονταν στους διαδρόμους, απομακρύνοντας κάθε έναν που δεν είχε εργασία, και που συχνά, κάνοντας «κατάχρηση εξουσίας», τρομοκρατούσαν τους μικρότερους. Σ’ αυτά τα μεσημβρινά διαλείμματα συναντιόμασταν τα μέλη των ομίλων,

σε αίθουσες, στη βιβλιοθήκη, στα γήπεδα...

Στιγμές και εικόνες, ψηφίδες της παράδοσης του Σχολείου, που συνεχίζει το δρόμο της, διατηρώντας, προσαρμόζοντας και προσθέτοντας στοιχεία. Το Σχολείο το έζησα και το ζω από τα μέσα της μέχρι σήμερα διαδρομής του και παρακολούθησα την πορεία του σαν μαθητής, σαν γονιός, σαν δάσκαλος. Κάθε εποχή άφησε το δικό της στίγμα σ’ αυτή την εννενητάχρονη πορεία και κάθε εποχή συμπληρώνει την πορεία που την αρχή της βρίσκουμε στο 1925 και τη συνέχειά της στο μέλλον.

Σ. Κουγέας ’75

Φιλολόγος Γυμνασίου Κ.Α.

Το Κολλέγιο για μένα είναι ένας ζωντανός εκπαιδευτικός οργανισμός, που έχει την ευελιξία να προσαρμόζεται κάθε φορά με τις ανάγκες της εποχής του. Για ένα παιδί που έχει σκοπό να εκμεταλλευτεί τις δυνατότητες που του προσφέρει το Σχολείο, το κέρδος του θα είναι πολύ μεγάλο. Απ’ την άλλη μεριά, μέσα στα 30 περίπου χρόνια που είμαι καθηγητής, είχα την ευκαιρία να επισκεφτώ πολλά άλλα αντίστοιχα εκπαιδευτικά ιδρύματα σε Ευρώπη και Αμερική και σας διαβεβαιώ, χωρίς ίχνος υπερβολής, ότι το Σχολείο μας είναι το καλύτερο που είδα από πλευράς περιβάλλοντος και υλικοτεχνικής υποδομής.

Αυτό που με ακολουθεί τόσα χρό-

νια και σημάδεψε τη ζωή μου είναι ο δημοκρατικός τρόπος που με έκανε να σκέφτομαι και μάλιστα δε θα ξεχάσω ποτέ το ρητό που ήταν γραμμένο κάτω από τον τίτλο της τότε εφημερίδας μας: «Διαφωνώ με την άποψη σου αλλά θα δώσω και τη ζωή μου για να έχεις την ελευθερία να τη διατυπώνεις.»

Γ. Δομεστίνης ’75

Μαθηματικός Γυμνασίου-Λυκείου Κ.Α.

Το Κολλέγιο για μένα είναι μία ιδέα. Πολλά πράγματα έχουν χαραχτεί ανεξίτηλα στη μνήμη μου από τα μαθητικά μου χρόνια, όπως τα Εργαστήρια Φυσικών Επιστημών καθώς και η λαχτάρα μας για το μεγάλο διάλειμμα που περιμέναμε να τελειώσει το φαγητό στην τραπεζαρία, για να κατέβουμε στα γήπεδα να παίξουμε ποδόσφαιρο και μπάσκετ.

Ως μαθητής στο παρελθόν, και καθηγητής σήμερα, θεωρώ ότι το Σχολείο δεν έχει αλλάξει ιδιαίτερα. Ενώ η κοινωνία υφίσταται μετασχηματισμούς, ως προς τη νοοτροπία της, το Σχολείο μας προσπαθεί να προσαρμόζεται, χωρίς να αλλοιώνει τον χαρακτήρα του, διατηρώντας με αυτόν τον τρόπο τη μοναδικότητά του.

Χ. Παπανικολάου ’85

*Αναπληρωτής Διευθυντής Γυμνασίου Κ.Α.
και Φυσικός Γυμνασίου-Λυκείου*

Το Κολλέγιο έχει αφήσει στη μνήμη μου αξέχαστες στιγμές. Οι περισσότερες είναι ευχαρίστες, με παρέες, σκανταλιές και πολύ γέλιο.

Αν είχα την ευκαιρία να γυρίσω πίσω τον χρόνο, θα γυρνούσα στο Δημοτικό που κάναμε εκείνες τις υπέροχες κατασκευές και ζωγραφίες.

Σε όλους τους μαθητές εύχομαι να ακολουθήσουν τα όνειρά τους για να είναι ευτυχισμένοι.

Μ. Βρανοπούλου ’95

Φιλολόγος Γυμνασίου Κ.Α.

Ολυμπιακοί Αγώνες 2016

Rio 2016

ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ – 5-21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

- 10.500 αθλητές από 206 χώρες
- 306 μετάλλια
- 136 γυναικεία
- 161 ανδρικά
- 9 μεικτά
- 42 διαγωνιζόμενα αθλήματα
- 2 νέα αθλήματα
- Γκολφ
- Ράγκμπι
- 7.5 εκατομμύρια εισιτήρια

Θα χρειαστούν:

- 315 άλογα
- 100.000 καρέκλες
- 72.000 τραπέζια
- 34.000 κρεβάτια
- 11.000.000 γεύματα
- 25.000 μπαλάκια τένις
- 45.000 εθελοντές
- 85.000 άτομα προσωπικού
- 6.500 υπάλληλοι

Κωνσταντίνος Στεντούμης, Γ4

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι αθλητική διοργάνωση πολλών αγωνισμάτων που πραγματοποιείται κάθε τέσσερα χρόνια. Η καταγωγή των αγώνων είναι από την Αρχαία Ελλάδα. Οι Αγώνες της Ολυμπιάδας, γνωστοί και ως θερινοί Ολυμπιακοί, τελούνται από το 1896 και μετά, με εξαίρεση τις χρονιές κατά τη διάρκεια των Παγκόσμιων πολέμων.

Το 1924 άρχισαν οι ειδικοί Ολυμπιακοί Αγώνες και οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί, που δε γίνονται πια την ίδια χρονιά με τους Θερινούς Ολυμπιακούς. Οι Ολυμπιακοί αγώνες έχουν τη δική τους σημαία, που είναι άσπρη με πέντε κύκλους συνδεδεμένους μεταξύ τους. Κάθε κύκλος έχει διαφορετικό χρώμα: μπλε, μαύρο, κόκκινο, κίτρινο και πράσινο. Οι κύκλοι αναπαριστούν και συμβολίζουν την ένωση των πέντε ηπείρων. Η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων θεωρείται πλέον ως η μεγαλύτερη γιορτή που πραγματοποιείται κάθε 4 χρόνια.

Κάθε πόλη, μέσα από αυτή την τελετή, προσπαθεί να περάσει την ιστορία της στον υπόλοιπο κόσμο. Έχει πλέον καθιερωθεί οι τελετές να γίνονται Παρασκευή, πριν από το πρώτο Σαββατοκύριακο των Αγώνων. Τα αθλήματα που πραγματοποιούνται στους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι 36.

Η τελετή λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων, σε αντίθεση με αυτή της έναρξης, έχει έναν χαρακτήρα όχι και τόσο χαρούμενο· ο λόγος είναι ότι κάτι πανέμορφο και ωραίο φτάνει στο τέλος του.

Κωνσταντίνος Στεντούμης, Γ4

Η Μουσική και τα πλεονεκτήματά της

Δεκάδες είναι οι έρευνες που υποστηρίζουν ότι η μουσική έχει θετική επίδραση στο μυαλό μας, στον εγκέφαλο των μικρών παιδιών αλλά και στην ψυχική μας υγεία.

Κάποιες μελέτες έδειξαν πως η ακρόαση κλασικής μουσικής βελτιώνει τη μνήμη και τη λογική σκέψη. Το σίγουρο είναι πως τα παιδιά που μαθαίνουν ένα μουσικό όργανο, γίνονται πιο ευφυή. Ίσως αυτό να οφείλεται στο γεγονός πως για να μάθεις ένα μουσικό όργανο,

**Ενώ ετοιμάζαν το κώνειο,
ο Σωκράτης μάθαινε μια
μελωδία στον πλαγιάυλο.
«Ξε τι θα σου χρησιμεύσει;»
τον ρώτησαν.
«Μα να μάθω αυτή τη
μελωδία πριν πεθάνω».**

νο, χρειάζεται να αναπτύξεις την προσοχή, τη μνήμη, τον συντονισμό και την πειθαρχία σου, ιδιότητες σημαντικές για την επίδοση ενός μαθητή σε όλους τους τομείς της σχολικής ζωής.

Η μουσική μας φτιάχνει τη διάθεση και μας κινητοποιεί.

Άπειρα είναι τα παραδείγματα όπου

ακούγοντας τη σωστή μουσική, κάνουμε πράγματα πιο γρήγορα, πιο ευχάριστα και πιο συγκεντρωμένα. Από την άλλη πλευρά, η μουσική μας χαλαρώνει, όταν υπάρχει stress, άγχος ή πόνος. Η μουσική μας κάνει να κοιμόμαστε καλύτερα. Μας κάνει να είμαστε πιο χαρούμενοι. Μας κάνει πιο δημιουργικούς. Μας ηρεμεί, μας συγκινεί, μας εξημερώνει.

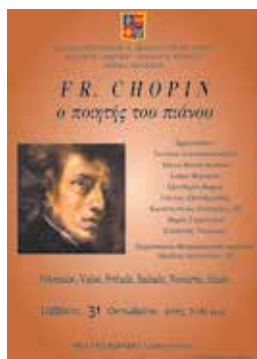
Τελικά, μπορούμε να πούμε πως η μουσική είναι ένας άριστος σύντροφος στη ζωή μας.

Αναστασία Σταυροπούλου, Α8

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

Frederick Chopin, ο ποιητής του πιάνου

Στις 31 Οκτωβρίου του 2015, στις 7 μ.μ., γονείς, μαθητές, εκπρόσωποι του Σχολείου, αλλά και φίλοι του Κολλεγίου είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν μία εξαιρετική συναυλία και να ταξιδέψουν σε μίαν άλλη εποχή μέσα από τη μαγεία του Frederick Chopin. Μία βραδιά γνώσης και ψυχαγωγίας εκτυλίχθηκε μπροστά στα μάτια πολλών ακροατών που γέμισαν το θέατρο Χωρέμη. Ερμηνεύθηκαν πολύ γνωστά έργα του Chopin όπως Polonaise, Nocturne, Ballade, Etude, Valse και Prelude, που τα χαρακτήριζε η ερμηνευτική δεξιότητα των εκτελεστών. Ερμηνευτές ήταν οι μαθητές του Σχολείου μας, Τατιάνα Αναστασοπούλου, Σοφία Βερυκίου και Γιάννης Ελευθεριάδης, ο απόφοιτος του Κολλεγίου '09 Κωνσταντίνος Παππέλης, καθώς και οι καθηγητές του Σχολείου, Έλενα Βασιλοπούλου, Ελευθερία Βορριά, Μαρία Στρατηγού και Στέφανος Τσοκάκης. Τέλος, τη μουσικολογική ανάλυση και την παρουσίαση αυτής της συναυλίας ανέλαβε ο καθηγητής μουσικής και απόφοιτος του Κολλεγίου, Μιχάλης Εμπέογλου '83.

Έλενα Κωστούλα, Γ3

Sergei Prokofiev

Το Σάββατο, 13 Φεβρουαρίου 2016, στο θέατρο Χωρέμη πραγματοποιήθηκε μια αξιολογή συναυλία με αποσπάσματα από το πιανιστικό έργο του συνθέτη Sergei Prokofiev, με τη συμβολή των μαθητών, των αποφοίτων και των καθηγητών του Κολλεγίου. Στη συναυλία συμμετείχαν η Τατιάνα Αναστασοπούλου, ο Κωνσταντίνος Στεφανάκης, η Μαρία Στρατηγού, η Ελευθερία Βορριά, ο Στέφανος Τσοκάκης και η Έλενα Βασιλοπούλου, οι οποίοι ερμήνευσαν γνωστά έργα του Sergei Prokofiev, όπως: την Toccata op II, την Sonata op 14, Vision Fugitives op. 22 Pieces op 32 και το Cinderella, op. 102. Η εισαγωγή και η μουσικολογική ανάλυση έγινε από τον καθηγητή του Κολλεγίου, Μιχάλη Εμπέογλου. Ήταν μια υπέροχη συναυλία, με καταπληκτικές και δεξιολογικές ερμηνείες, οι οποίες μας μάγεψαν.

Κωνσταντίνα Μαραγκού, Α8

Φωτογραφίες την πιο (α)κατάλληλη στιγμή!...

Στη ζωή μας υπάρχουν πολλές συμπτώσεις. Από ό,τι ανακάλυψα υπάρχουν και στον χώρο της φωτογραφίας! Πάμε να ρίξουμε μια ματιά σε κάποιες φωτογραφίες, οι οποίες βγήκαν την πιο (α)κατάλληλη στιγμή!

Μια αστεία αλλά και ταυτόχρονα συγκινητική εικόνα. Τραβήχτηκε από τον επαγγελματία φωτογράφο Marco Quelal, για ένα άρθρο στην Daily Mail, και παρουσιάζει έναν δύτε, ο οποίος μάλλον έχει μια αρκετά στενή σχέση με αυτήν τη φάλαινα!

Στη φωτογραφία, του Robert Haas, τα φλαμίνγκο έχουν σχηματίσει ένα ...φλαμίνγκο! Είναι πραγματικά μια από αυτές τις φωτογραφίες που τις βλέπεις και απορείς τι μπορεί να κάνει η φύση!

Ένα άγαλμα γνωστό σε όλους μας. Τον «Βούδα», αλλά αυτή τη φορά στην πιο λεπτή μορφή του. Βλέπετε, υπάρχουν αρκετές μορφές του «Βούδα»! Τέλος πάντων, ένας φωτογράφος της Former Manc βρήκε την κατάλληλη ευκαιρία για να κάνει... πλάκα. Έβγαλε φωτογραφία ένα αεροπλάνο καθώς περνούσε από το χέρι του αγάλματος! Έτσι φαίνεται σαν να κρατάει με το χέρι του το ίδιο το αεροπλάνο! Σε εμάς η φωτογραφία αυτή έγινε γνωστή, επειδή κάποιος την ανέβασε στο διάσημο site «Reddit».

Πάλι στο «Reddit» από τον χρήστη Ethos Excelsior και δείχνει δύο κανελί γατούλες που, όλως τυχαίως, έχουν σχηματίσει με τις ουρίτσες τους μια καρδούλα!!! Εγώ, που έχω γάτες, δεν τις έχω δει να το καταφέρνουν αυτό. Θα ήταν τέλειο, αν το έκαναν όμως!!!

Μπορεί να μας φαίνεται περίεργη, αλλά στην πραγματικότητα, είναι απλώς ένας αμερικάνος κολυμβητής που είναι έτοιμος να βγει από το νερό! Η φωτογραφία τραβήχτηκε από τον Adam Pretty για το Photo Blog στο NBC news.

Ένα άγαλμα στο Quebec του Καναδά. Λογικά ο φωτογράφος του Loco Lol ήθελε να φωτογραφίσει το άγαλμα, αλλά εκείνη τη στιγμή ήταν ένα σύννεφο στο φόντο του χωνιού της τρομπέτας του αγάλματος! Έτσι φαίνεται ο άγγελος σαν να καπνίζει!!!

Φωτογραφία, από την Melissa Brandts, όπου ένα ζευγάρι που έχει λογικά πάει διακοπές, ετοιμάζεται να βγάλει μια φωτογραφία. Έχουν ετοιμάσει την κάμερα, έχουν στηθεί και ξαφνικά κάνει την εμφάνισή του και... ο σκίουρος! Δεν πειράζει, όμως, γιατί έτσι κι αλλιώς μέσα στη φύση δεν ήθελαν να βγούν;

ΟΜΙΛΟΣ «ΖΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΓΗ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ»

Η ελαιοκαλλιέργεια και οι χρήσεις του καρπού της ελιάς, σύγχρονες και μη, αποτελούν τον κύριο άξονα δράσης του Ομίλου μας.

Στο πλαίσιο αυτό και συνδυάζοντας τη θεωρητική με τη βιωματική – πρακτική προσέγγιση, οι μαθητές μας μάζεψαν ελιές από τα ελαιόδενδρα του campus Ψυχικού. Τις παρασκεύασαν και τις συσκευάσαν. Επίσης, έφτιαξαν ρευστό σαπούνι από πυρηνέλαιο, το οποίο στη συνέχεια αρωμάτισαν με αγνά αιθέρια έλαια ελληνικών φρούτων (πορτοκαλιού, μήλου & ροδάκινου).

Επιστρατεύοντας το επιχειρηματικό τους δαιμόνιο, οργάνωσαν τον τρόπο προώθησης και διάθεσης των προϊόντων στο Πανηγύρι του Σχολείου, τα οποία είχαν φτιάξει, βέβαια, «με τα χεράκια τους», όπως... απολαμβάνουν να επαναλαμβάνουν!!!

Έτσι κατάφεραν με δυναμισμό, ευρηματικότητα και κέφι, πουλώντας το σύνολο των ελιών και του σαπουνιού, να συγκεντρώσουν 505,3 ευρώ, τα οποία διέθεσαν στο Ταμείο Υποτροφιών του Σχολείου.

Η διήμερη εκδρομή μας στη Σπάρτη ολοκληρώσε, για το τρέχον σχολικό έτος, τη λειτουργία του Ομίλου με τον

καλύτερο τρόπο. Είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε το μουσείο «Ελιάς και ελληνικού λαδιού» του Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς αλλά και τον Μυστρά.

Ανανεώνουμε το rendez-vous μας με τους μαθητές για την επόμενη σχολική χρονιά!

Απευθύνουμε θερμές ευχαριστίες στους μαθητές & μαθήτριες που συμμετείχαν στον Όμιλο με χαρά και προθυμία, στη Διεύθυνση του Γυμνασίου Κολλεγίου Αθηνών και το Διοικητικό Προσωπικό για την αμέριστη στήριξη κάθε μας δράσης.

Οι υπεύθυνες καθηγήτριες:
Τάνια Κυραγιάννη
Κατιάννα Γεωργούλη

ΖΥΛΙΕΝ, το παιδί που κατάφερε το αδύνατο

Ο Ζυλιέν σήμερα και τα όνειρά του:

Ο Ζυλιέν κατοικεί στο οικοτροφείο της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, μέχρι να τελειώσει τις σπουδές του. Ο νεαρός ήρωας δεν έχει πετύχει όλους τους στόχους του ακόμη. Θέλει να κάνει διδακτορικό, με σκοπό να γίνει χρήσιμος για την κοινωνία. Θέλει να παντρευτεί μια Ελληνίδα και να αποκτήσει πολλά παιδιά και να συνεχίσει να ονειρεύεται!

Γιατί στον κόσμο να υπάρχει ανισότητα; Να υπάρχει η προκατάληψη της επιτυχίας κάθε προσπάθειας για τους ξένους; Αυτή τη μεγάλη ανισότητα λύνει ο νεαρός Ζυλιέν.

Η ιστορία του αριστούχου πρόσφυγα:

Σε ηλικία 16 χρονών, ο Ζυλιέν άφησε την πατρίδα του και μαζί με δύο Σύριους και έναν Πακιστανό, ταξίδεψε από την Αφρική στην άγνωστη για εκείνον Ελλάδα. Στο επικίνδυνο αυτό ταξίδι οι συνταξιδιώτες του τον παράτησαν, καθώς δεν ήθελαν να ταξιδεύουν μαζί με έναν μαύρο. Μπήκε στη φυλακή, πέρασε τα κρύα νερά του Έβρου, είδε ανθρώπους να πνίγονται και να πεθαίνουν από το κρύο, με παπούτσια τρυπημένα, χωρίς μπουφάν... Όμως ο πολύπαθος νεαρός δε σταμάτησε το ταξίδι του. Όπως και ο ίδιος

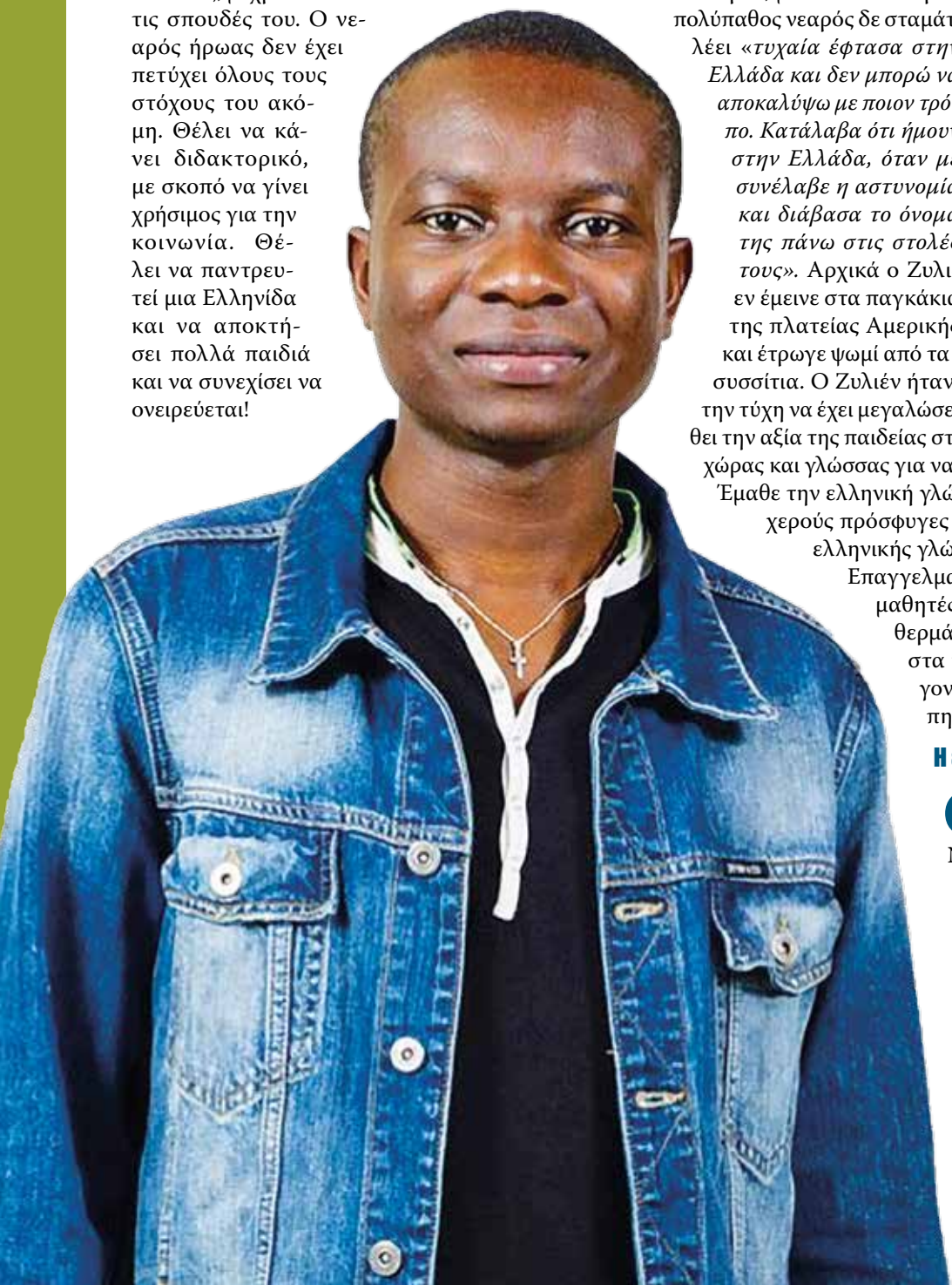
λέει *«τυχαία έφτασα στην Ελλάδα και δεν μπορώ να αποκαλύψω με ποιον τρόπο. Κατάλαβα ότι ήμουν στην Ελλάδα, όταν με συνέλαβε η αστυνομία και διάβασα το όνομα της πάνω στις στολές τους»*. Αρχικά ο Ζυλιέν έμεινε στα παγκάκια της πλατείας Αμερικής

και έτρωγε ψωμί από τα σκουπίδια, προτού ανακαλύψει τα συσσίτια. Ο Ζυλιέν ήταν πάντα αριστούχος μαθητής. Είχε την τύχη να έχει μεγαλώσει σε μια οικογένεια που του είχε μάθει την αξία της παιδείας στη ζωή. Δεν τον εμπόδισε η αλλαγή χώρας και γλώσσας για να συνεχίσει αυτή την καλή πρόοδο. Έμαθε την ελληνική γλώσσα και ήταν από τους λίγους τυχερούς πρόσφυγες που πήγαν σχολείο. Η γνώση της ελληνικής γλώσσας ήταν το εισιτήριό του για το Επαγγελματικό Λύκειο της περιοχής. Οι συμμαθητές του τον υποδέχτηκαν φιλικά και θερμά και τον βοήθησαν να συμμετέχει στα κοινά, καθώς μάζευαν λεφτά από γονείς και παππούδες για να μπορεί να πηγαίνει και εκείνος στις εκδρομές.

Η επιτυχία του στις Πανελλήνιες:

Ο Ζυλιέν, με τη βοήθεια και μόνο της καθηγήτριάς του, Γιάννας Νίκου, η οποία του είπε *«θα είμαι δίπλα σου μέχρι την ημέρα που θα γράψεις Πανελλήνιες»*, με τη βοήθεια ενός ελληνογαλλικού λεξικού και με κινητήρια δύναμη μια «φωνή» μέσα του που του έλεγε ότι πρέπει να κάνει κάτι για τον εαυτό του, κατάφερε να γράψει 18.500 μόρια στις Πανελλήνιες εξετάσεις 2011, περνώντας πρώτος στη σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών στον Πειραιά.

Μαριάννα Μολυνδρή, Α5

ACSTAC 2016

Το τριήμερο 4-6 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε το 5ο Μαθητικό Συνέδριο Επιστήμης και Τεχνολογίας ACSTAC 2016, που τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, του CERN και του EPS και διοργανώνεται από το Κολλέγιο Ανατόλια της Θεσσαλονίκης.

Στο ACSTAC οι μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου έχουν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν ένα θέμα επιστημονικού ή και τεχνολογικού περιεχομένου, πάνω στο οποίο θα έχουν εργασθεί καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς και το οποίο θα έχουν επιλέξει οι ίδιοι. Οι επιστημονικοί και τεχνολογικοί τομείς που υπάρχουν είναι αυτοί της Βιολογίας, Πληροφορικής Φυσικής, Χημείας, Μαθηματικών και Ανθρωπιστικών Επιστημών.

Η αποστολή του Σχολείου μας στο φετινό ACSTAC αποτελούνταν συνολικά από 14 μαθητές των Λυκείων του Κολλεγίου Αθηνών και Ψυχικού και 1 του Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών. Οι μαθητές που συμμετείχαν από το Κολλέγιο Αθηνών ήταν οι: Κουλούρης Σταμάτης, Κριεζής Αντώνης, Μάρκου Χρήστος, Μελισσινός Έκτορας και Σταθάς Νίκος. Και τα δύο σχολεία απέσπασαν συνολικά 5 βραβεία, τόσο για τη μοναδικότητα όσο και για την ορθότητα των εργασιών των μαθητών.

Από το Λύκειο του Κολλεγίου Αθηνών βραβεύτηκαν οι μαθητές: Α. Κριεζής και Ν. Σταθάς για την εργασία τους με θέμα: «Μαγνητικά τρένα αιώρησης – MAGLEV» στην κατηγορία Physics in Exhibitions. Συνοδοί της αποστολής ήταν οι κύριοι Ανδρικόπουλος, Κολλάρας, Καλπαξής και η κυρία Κοντοσταυλάκη. Αδιαμφισβήτητα, για όποιον του αρέσει κάτι τέτοιο, το ACSTAC είναι η κατάλληλη ενασχόληση.

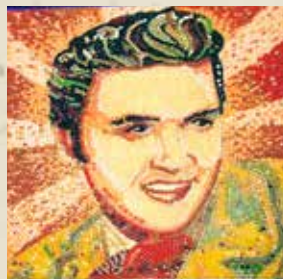
Χρήστος Μάρκου, Γ3

Διάσημα πορτρέτα από περίεργα υλικά

Η βρετανίδα καλλιτέχνη Jane Perkins δημιουργεί πορτρέτα διάσημων από υλικά που βρίσκει γύρω της. Από κουμπιά σε διάφορα σχέδια, μέχρι πλαστικά μαχαιροπίρουνα.

Για τα παρακάτω πορτρέτα η καλλιτέχνη Kristen Cumings αφιέρωσε αμέτρητες ώρες συγκεντρώνοντας χιλιάδες πολύχρωμα ζελεδάκια και καραμελίτσες, προκειμένου να δημιουργήσει αυτά τα τόσο “λαχταριστά” και εντυπωσιακά έργα τέχνης.

Ο Ivan Lovatt είναι ένας γλύπτης από το Nairobi, της Κένυας, που έχοντας σαν μοναδικό υλικό το σύρμα, κατάφερε και δημιούργησε με τρομερή

λεπτομέρεια τα πορτρέτα δυο διαφορετικών προσωπικοτήτων, του Albert Einstein, Michael Jackson.

Στο μουσείο Ripley's του Λονδίνου, μπορεί κάποιος να θαυμάσει ένα ξεχωριστό πορτρέτο της Michelle Obama κατασκευασμένο από πλαστικά καπάκια μπουκαλιών.

Ανδριάνα Σμπαρούνη, Α7

Αίμη Κίτσιου

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ για να αποχαιρετήσουμε την Αίμη, ένα από τα πλέον ευγενή και αγαπητά μέλη της οικογένειας του Κολλεγίου που υπηρέτησε στο Σχολείο μας 33 Χρόνια.

Η Αίμη ξεκίνησε να προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες της στο Σχολείο μας στο Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών του ΕΕΙ, στα απογευματινά τμήματα Γερμανικών το 1980, και το 1993 εντάχθηκε στο κανονικό καθηγητικό προσωπικό του Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών. Είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την Αίμη:

- ως καθηγήτρια Γερμανικών στο ΓΚΑ, ΛΚΑ, ΓΚΨ
- ως καθηγήτρια σύμβουλο τμήματος
- ως συνοδό-καθηγήτρια στις Εξορμήσεις του Γυμνασίου
- ως καθηγήτρια σε τμήματα Γερμανικών του Εργαστηρίου Ελευθέρων Σπουδών του ΕΕΙ

Η Αίμη διακρίθηκε όλα αυτά τα χρόνια της θητείας της στο Σχολείο μας για την ανυπόκριτη καλοσύνη της, την αγάπη της για τους μαθητές της, τις άριστες σχέσεις της με τους συναδέλφους της.

Τη βλέπαμε συχνά-πυκνά στα διαλείμματα να περιστοιχίζεται από μαθητές και μαθήτριές της, που έσπευδαν να της εμπιστευτούν τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες τους και να ζητήσουν τις συμβουλές της.

Βλέπετε, τα παιδιά και οι έφηβοι έχουν ένα ισχυρό αισθητήριο, που τους επιτρέπει σχεδόν αλάνθαστα να εντοπίζουν όσους ειλικρινά ενδιαφέρονται γι' αυτούς.

Η Αίμη συνδύαζε την ευαισθησία με τον ορθολογισμό και μια μοναδική αίσθηση του μέτρου. Αυτό που χαρακτήριζε τη ζωή της σε όλες της τις εκφάνσεις ήταν η διαρκής, μέχρι εμμονης, αναζήτηση της ποιότητας και η αποστροφή για κάθε τι το περιττό.

Ως απολύτως φυσιολογική συνέπεια αυτών των χαρακτηριστικών πτυχών της προσωπικότητάς της, η Αίμη ήταν λάτρης της τέχνης και όλως ιδιαιτέρως του ποιοτικού κινηματογράφου, στον οποίο διέθετε αρκετό από τον ελεύθερο χρόνο της, πάντα με την παρέα εκλεκτών φίλων, για τους

οποίους η απώλεια της έχει λάβει τις διαστάσεις άφατου πόνου και ακραίας τραγωδίας.

Αλλά, πέρα και πάνω από όλα αυτά, η Αίμη κατάφερε να κερδίσει κάτι που ονειρεύεται κάθε δάσκαλος: την ειλικρινή ευγνωμοσύνη και αγάπη των παλαιών μαθητών και μαθητριών της, οι οποίοι συγκλονίστηκαν από την είδηση του θανάτου της και επ' αυτού έχω προσωπική εμπειρία.

Καλό σου ταξίδι, αγαπημένη μας Αίμη!

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που θα σε σκεπάσει!

Δημήτριος Κολυβάς,

**Διευθυντής Γυμνασίου ΚΑ
Βύρωνας, 15 Σεπτεμβρίου 2015**

Αγαπημένη μου Αιμούλα,

Αγαπούσες γενικότερα ό,τι όμορφο υπήρχε γύρω σου και δε γνώριζες τι θα πει φθόνος, τι θα πει μικρότητα, τι θα πει ευτέλεια. Όλα τα παραπάνω δικαιολογούν πλήρως το γιατί σε αγαπήσαμε και εμείς απόλυτα, βαθιά.

Ελπίζω και προσεύχομαι τα μοναδικά ηλιοβασιλέματα και τα ολόλευκα σύννεφα στον ουρανό να αγκαλιάσουν την ψυχή σου και οι αναμνήσεις και η σκέψη μας να σε συντροφεύουν στο μακρινό σου ταξίδι.

Θα ήθελα να κλείσω αυτή την αποστροφή στον άλλο μου εαυτό με το ποίημα «Όσο μπορείς» του Αλεξανδρινού μας ποιητή, γιατί πιστεύω ότι οι νουθεσίες του ποιητή εναρμονίζονται πλήρως με τον τρόπο με τον οποίο επέλεξε να ζήσει τη ζωή της η αγαπημένη μας φίλη και συνάδελφος Αιμιλία.

*Κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή σου
όπως την θέλεις,*

*τούτο προσπάθησε τουλάχιστον
όσο μπορείς: μην την εξευτελίζεις
μες στην πολλή συνάφεια του κόσμου,
μες στες πολλές κινήσεις κι ομιλίες.*

*Μην την εξευτελίζεις παίνοντάς την,
γυρίζοντας συχνά κ' εκθέτοντάς την
στων σχέσεων και των συναναστροφών
την καθημερινήν ανοησία,
ώς που να γίνει σα μια ξένη φορτική.*

Η Βιβή σου

Βρισηίς Κουηλικούρδη

Φίλοι μου,

Πριν ένα χρόνο ακριβώς είχαμε συγκεντρωθεί για να γιορτάσουμε τη συνταξιοδότηση της αγαπημένης μας Βρισηίδας. Σήμερα, δυστυχώς, συγκεντρωθήκαμε πάλι, για να της πούμε το τελευταίο αντίο.

Για τρεις δεκαετίες και πλέον η Βρισηίς προσέφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες της στο Σχολείο μας ως καθηγήτρια φιλόλογος αλλά και ως μέλος της Διεύθυνσης και ως ακαδημαϊκή Προϊσταμένη.

Η Βρισηίς ήταν ένας σπάνιος άνθρωπος με ήθος, που διέθετε, εκτός από πνευματική συγκρότηση, έμφυτη ψυχική ευγένεια και σεμνότητα, στοιχεία που αποτελούσαν ιδίον του χαρακτήρα της και τη συνόδευσαν σε όλες τις εκφάνσεις της προσωπικής και επαγγελματικής της ζωής. Ήταν ιδιαίτερα καλλιεργημένη, με ευαισθησία και μεγάλη αγάπη για την Ιστορία, το Θέατρο, την Τέχνη, τη μουσική, τα ταξίδια, το ωραίο. Πάνω απ' όλα αυτά, όμως, αγαπούσε το Σχολείο και τους μαθητές της, που ήταν γι' αυτήν η δεύτερη οικογένειά της.

Βρισηίς,

αγαπημένη συνάδελφε και φίλη,

Φεύγεις αφήνοντας τεράστιο κενό στις καρδιές όλων μας, συναδέλφων, φίλων και μαθητών σου.

Υπήρξες εξαιρετική συνάδελφος και αγαπημένη φίλη, μα πάνω απ' όλα υπήρξες προικισμένη δασκάλα και παιδαγωγός. Η αφοσίωση στο διδακτικό σου έργο και η αγάπη για τους μαθητές σου ήταν απεριόριστα. Θαύμαζα πάντα το δέσιμο που είχες με τους μαθητές σου και την αγάπη που σου έδειχναν, ακόμη και χρόνια μετά την απόφοιτησή τους.

Θαύμαζα την τεράστια υπομονή σου και την ανεξάντλητη διάθεσή σου να τους μεταδώσεις όχι μόνο γνώσεις αλλά και αξίες, να τους κάνεις ν' αγαπήσουν το ωραίο, την τέχνη, τον πολιτισμό και κυρίως να γίνουν σωστοί και ηθικοί άνθρωποι. Σε θυμάμαι, στα πε-

ρισσότερα διαλείμματα, να μην ξεκουράζεσαι αλλά να έχεις κάποιο μαθητή στο γραφείο σου, το πάντα στολισμένο με λουλούδια, και να εξηγείς, να λύνεις απορίες, να συμβουλευείς.

Για μας ήσουν, πάνω απ' όλα, αυτή που προσέφερε απλόχερα, με ανιδιοτέλεια, αθόρυβα και αποτελεσματικά, με όλες σου τις δυνάμεις. Ένας άνθρωπος με παραδειγματική συνέπεια, συνέπεια επαγγελματική και προσωπική. Πάντοτε ανθρώπινη, σεμνή, ποτέ ακατάδεκτη και αλαζονική, ήσουν ανοικτή στις έγνοιες και τα προβλήματα των άλλων, που με προσοχή άκουγες, κατανοούσες, συμπονούσες και συνέδραμες. Τον σεβασμό στην απλότητα τον έκανες πολιτισμό. Δίπλα σου, ακόμη και το πιο ασήμαντο γινόταν, άθελά του, σημαντικό, χωρίς να διεκδικήσεις ποτέ τίποτε, χωρίς κανένα αντάλλαγμα.

Είμαστε τυχεροί που υπήρξαμε συνάδελφοι και φίλοι σου!

Καλό ταξίδι, Βρισηίς, θα ζεις για πάντα στις καρδιές μας!

Βασιλική Μουμτζή

Υποδιευθύντρια Γυμνασίου Κ.Α'

Λατρεμένο μου Βρισηιδάκι,

Είμαι απολύτως σίγουρη πως και πάλι απορείς πώς μπορώ να μιλώ τώρα, πώς μπορώ να είμαι σε θέση να εκφράζω σκέψεις και συναισθήματα.

Ήσουν πάντα κοντά μου, ακόμα και όταν η φυσική σου παρουσία ήταν μακριά μου. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και τώρα. Και εγώ, Βρισηιδάκι μου, σε κρατάω βαθιά μέσα στην καρδιά μου και διατηρώ τις συμβουλές σου ως θησαυρό, οδηγό και πολύτιμη παρακαταθήκη για το άδηλο μέλλον. Εξάλλου, από την πρώτη στιγμή της γνωριμίας μας, σε θαύμαζα, σε σεβόμουν και σε εκτιμούσα απεριόριστα. Σ' ευχαριστώ που μου ενέπνευσες όλα αυτά τα μοναδικά συναισθήματα και νιώθω απέραντα τυχερή που υπήρξα φίλη σου.

Η Βιβή σου

νοτιάς

Η ελληνική ταινία που παρακολούθησα πρόσφατα είναι ο «Νοτιάς», του Τάσου Μπουλμέτη. Μια ταινία γεμάτη σκηνές και εικόνες από τα τελευταία πενήντα χρόνια της ζωής της χώρας μας. Ο πρωταγωνιστής περιγράφει με τον δικό του ευφάνταστο τρόπο το πρόσφατο πα-

ρελθόν. Από την εφηβεία του, έχοντας σκαρφιστεί αρχαίους μύθους, έως και την ενηλικίωσή του, σχεδιάζοντας μακρινά ταξίδια με όμορφες γυναίκες.

Περιλαμβάνοντας ιστορικά και πολιτικά γεγονότα μάς μεταφέρει το κλίμα και τη ζωή των τελευταίων δεκαετιών. Μπροστά μας παρελαύνουν ατόφιες ιστορίες και εικόνες απ' το παρελθόν. Έτσι, αναγνώρισα τα ρούχα και το στυλ που είχε ο παππούς και η γιαγιά μου. Πα-

ρακολούθησα τις συζητήσεις και τον παλμό που επικρατούσε για τον αγώνα της κοινωνικής αλλαγής. Είναι σαν να ζωντάνεψε ο σκηνοθέτης το οικογενειακό και λίγο ταιπωρημένο φωτογραφικό άλμπουμ που υπάρχει σε κάθε ελληνικό σπίτι. Μέσα από τους χαρακτηρισες αντιλήφθηκα ότι κάθε άνθρωπος έχει τον προσωπικό του μύθο και την ανάγκη να κατασκευάσει μια αλήθεια για να τη διηγηθεί και πολλές φορές και να τη μεγαλοποιήσει. Μια ταινία με τη γλυκιά αίσθηση του νοτιά. Για να γνωρίσουν μια εποχή εκείνοι που δεν έχουν ζήσει, αλλά και να ξαναθυμηθούν και να νοσταλγήσουν οι μεγαλύτεροι.

Ηρώ

Ψαρουλάκη, Α8

Ο Αρχάριος

Η αμερικάνικη κωμωδία «Ο Αρχάριος» παρουσιάζει τη ζωή ενός 70χρονου χήρου, του Μπεν, που αποφασίζει και πάλι να πάρει τη ζωή στα χέρια του. Κάνει αίτηση και προσλαμβάνεται ως ασκούμενος από μια εταιρεία πωλήσεων ρούχων μέσω διαδικτύου, την οποία διευθύνει η ηθοποιός Αν Χαθαγουέι ως Τζουλς, παράλληλα σύζυγος και μητέρα ενός μικρού κοριτσιού. Η Τζουλς προσπαθεί να τους ικανοποιήσει όλους, οικογένεια και επιχείρηση, δίνοντας όλο της τον εαυτό. Δέχεται μεγάλη πίεση και, ευτυχώς, που της συμπαράστέκεται ο εκπαιδευόμενός της, με τον οποίο σύντομα αποκτούν μια πολύ

στενή σχέση και αντιμετωπίζουν μαζί τα προβλήματα της καθημερινότητας.

Μόλις η Τζουλς μαθαίνει ότι ο σύζυγός της την απατά, αποφασίζει να υποκύψει στις πιέσεις των μετόχων της εταιρείας της και να διορίσει έναν διευθύνοντα σύμβουλο, με την ελπίδα ότι θα την ελαφρύνει από την πίεση της δουλειάς της και θα έχει έτσι περισσότερο

χρόνο για την οικογένειά της. Ο Μπεν, όμως, την ενθαρρύνει να πιστέψει στον εαυτό της και να συνεχίσει το έργο της, χωρίς να ξεχνά ότι μόνη της ξεκίνησε αυτή την επιχείρηση πριν από ένα χρόνο και ήδη έχει αποκτήσει 220 άτομα προσωπικό. Η απόφασή της, λοιπόν, να συνεχίσει αυτό που ξεκίνησε και να αντιμετωπίσει με ειλικρίνεια και θάρρος τα προβλήματα της σχέσης της με τον σύζυγό της δικαιώνεται και οι παρεξηγήσεις μ' αυτόν λύνονται. Η ταινία αυτή είναι καταπληκτική και προτείνω σε όλους τους αναγνώστες να τη δουν!

Όλγα

Κοτζαμάνη, Α3

Το Δωμάτιο

Μια από τις τελευταίες ταινίες που είδα είναι «Το Δωμάτιο». Η ταινία αυτή βασίζεται σε αληθινή ιστορία, που έλαβε χώρα στην Αυστρία το 2008. Ο πεντάχρονος Τζακ έχει γεννηθεί σε ένα δωμάτιο δέκα τετραγωνικών, όπου συνεχίζει να ζει με τη μητέρα του, που την είχε απαγάγει ο άγνωστος άνδρας και τους κρατούσε φυλακισμένους και ο οποίος ήταν και ο πατέρας του μικρού Τζακ.

Στο δωμάτιο αυτό η

νεαρή απελπισμένη μητέρα και ο γιος της αντιμετωπίζουν τις καθημερινές δυσκολίες του εγκλεισμού τους, παίρνοντας κουράγιο και αισιοδοξία από τις φανταστικές ιστορίες που επινοούν, από τα μυθικά πλάσματα που δημι-

ουργούν με το μυαλό τους και τον έξω κόσμο με τα δέντρα, τον αέρα, τον ήλιο και το φεγγάρι, που ο μικρός δεν

έχει δει ποτέ παρά μόνο μέσα από τα μάτια της φαντασίας του, όπως του τα παρουσιάζει η μητέρα του, βάζοντάς τον να κοιτά τον φεγγίτη στην οροφή του μικρού δωματίου τους και να ονειρεύεται! Όσπου εκείνη αποφασίζει πως έφτασε η ώρα να ξεγελάσουν τον άντρα που τους κρατά φυλακισμένους εκεί και να βγουν στον έξω κόσμο! Μια καταπληκτική ταινία, με βαθύ νόημα και συνταρακτικές ερμηνείες, που την προτείνω σε όλους!

Όλγα Κοτζαμάνη, Α3

SPECTRE

Spectre, ο Τζέιμς Μποντ θα πρέπει να αντιμετωπίσει όλους του παλιούς του εχθρούς. Θα τα καταφέρει;

Ο θρυλικός πράκτορας επιστρέφει στη μεγάλη οθόνη για 24η φορά με το «Spectre», που φέρει την υπογραφή του σκηνοθέτη Σαμ Μέντες. Στο πλευρό του Ντανιέλ Κρεγκ, που υποδύεται τον πράκτορα 007 για τέταρτη φορά, βρίσκονται οι γνωστές ηθοποιοί Μόνικα Μπελούτσι και η Λεά Σεϊντού.

«Μου επιτράπηκε να εμπλακώ στο δημιουργικό κομμάτι αυτών των ταινιών από το ξεκίνημα και αυτό συνεχίζω να κάνω. Ευτυχώς, περιστοιχίζμαστε από μια καταπληκτική ομάδα και τα καταφέραμε. Έχουμε έναν από τους καλύτερους σκηνοθέτες και μερι-

κούς από τους καλύτερους σεναριογράφους» είπε ο πρωταγωνιστής σε μια από τις πολλαπλές του συνεντεύξεις. Όμως ο 007 δεν παραλείπει να πει στον τύπο ότι το Spectre είναι η τελευταία του ταινία ως Τζέιμς Μποντ, λόγω της ασθένειάς του, μετατραυματικού στρες. Αυτή η ασθένεια προκλήθηκε γιατί πιεζόταν υπερβολικά σε όλες τις σκηνές δράσης, τις οποίες εκτελούσε μόνος του, χωρίς τη βοήθεια κασκαντέρ, με αποτέλεσμα να τρέμει μπροστά στις παλιές αγαπημένες του επικίνδυνες αποστολές.

Η ταινία αυτή έχει «σπάσει τα ταμεία». Προσωπικά εντυπωσιάστηκα από τη δράση του έργου, την πλοκή του και την άριστη επιλογή των ηθοποιών. Ελπίζω οι επόμενες ταινίες του Τζέιμς Μποντ να είναι το ίδιο μαγευτικές!

Μαριάννα Μολυνδρή, Α5

Φάουστ του Γκαίτε

Κατά τη διάρκεια των Χριστουγέννων παρακολούθησα στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά την παράσταση «Φάουστ» του Γκαίτε, σε σκηνοθεσία της Κατερίνας Ευαγγελάτου. Οι πρωταγωνιστικοί ρόλοι εκτελέστηκαν από τους Νίκο Κουρή στον ρόλο του Φάουστ και Αργύρη Πανταζάρα στον ρόλο του Μεφιστοφελή. Το έργο διαδραματίζεται τον 13ο αιώνα στη Γερμανία. Ο Φάουστ είναι ένας διανοούμενος που πλήττει μέσα σε μια φλύαρη κοινωνία, η οποία δεν έχει να

φυλακίζεται σε μια παγίδα, την οποία ο ίδιος ο Φάουστ είχε σχηματίσει. Γι' αυτόν τον λόγο συμφώνησαν ο Φάουστ να του παραχωρήσει την ελευθερία του και ο Μεφιστοφελής να του προσφέρει την απόλυτη διασκέδαση. Έτσι αρχίζει ένα ταξίδι φθοράς. Ο Φάουστ φαίνεται να αντιμετωπίζει τον Μεφιστοφελή ως κατώτερο και μεταχειρίζεται τη δύναμη που του παρέχει με μέγιστη αλαζονεία. Με αυτόν τον τρόπο ο Μεφιστοφελής μπόρεσε να παρασύρει τον Φάουστ και να φθείρει την

του προσφέρει κάποιο είδος διασκέδασης, καθώς το πνευματικό του επίπεδο ξεπερνά κατά πολύ αυτό ενός καθημερινού ανθρώπου. Ξαφνικά, ένα βράδυ μπαίνει ένας δαίμονας από το παράθυρό του, που φαίνεται να είναι αρκετός για να διαταράξει την ηρεμία της μίζερης ζωής του Φάουστ. Ο δαίμονας

ψυχή του. Η κορύφωση της φθοράς της ψυχής του Φάουστ φαίνεται, όταν σκοτώνει την αγαπημένη του και τον αδελφό της. Ήταν πράγματι μια συγκλονιστική παράσταση και δίκαια θεωρείται το πιο σημαντικό έργο του Γκαίτε.

Θέμης Πανταζάρας, Γ3

Ένα από τα πιο ωραία έργα που έχω δει ποτέ είναι το Billy Elliot, που ανέβηκε στο θέατρο Παλλάς. Πρόκειται για την ιστορία ενός εντεκάχρονου αγοριού που μέσα από την οικονομική κρίση, ζητάει να κάνει τα όνειρά του πραγματικότητα. Όλα ξεκινούν το 1984, όταν η τότε πρωθυ-

πουργός της Αγγλίας κλείνει όλα τα ορυχεία και οι ανθρακωρύχοι ξεκινούν απεργία. Ο Billy το σκάει από το μάθημα του μποξ και πάει τυχαία σε μια αίθουσα μπαλέτου, για να ικανοποιήσει το πάθος του για τον χορό, ένα πάθος που θα αλλάξει τη ζωή του για πάντα. Μαζί με τον φίλο του τον Michael, ο Billy Elliot προσπάθησαν να δείξουν σεβασμό στη διαφορετικότητα και στην ελεύθερη έκφραση.

Μου άρεσε, όχι μόνο για τα απίστευτα σκηνικά και κοστούμια που είχαν και αλ-
λαζαν σε όλο το έργο, αλλά και γιατί μου

προκάλεσε ανάμεικτα συναισθήματα.

Πήγα στην παράσταση με ιδιαίτερη χαρά, γιατί έπαιζε ο αγαπημένος μου φίλος, ο Δημήτρης Βανός. Έπαιζε τον φίλο του Billy Elliot, τον Michael. Πραγματικά τον θαύμασα πολύ, όχι επειδή είναι φίλος μου, αλλά, επειδή έπαιζε εξαιρετικά σε ένα απίστευτο θεατρικό έργο όπως αυτό. Τον ευχαριστώ πολύ που με κάλεσε, γιατί ήταν καταπληκτικός και ήμουν πολύ τυχερή που είδα το έργο απολαμβάνοντας τον Δημήτρη πάνω στη σκηνή.

Χριστιάνα Καλλιμάνη, Α3

Σμύρνη μου Αγαπημένη

Η καταστροφή της Σμύρνης αλλάζει τα πάντα. Πολλοί γνωστοί και συγγενείς της οικογένειας σκοτώνονται και οι υπόλοιποι αναγκάζονται να πάρουν τον δρόμο της προσφυγιάς.

Την παράσταση πλαισιώνει ένα πλήθος μουσικών και έμπειρων ηθοποιών που ζωντανεύουν την ιστορία με τρόπο που συνεπαίρνει το κοινό προκαλώντας ανάμικτα συναισθήματα όπως: χαρά, λύπη αλλά και συγκίνηση!

Αγγελική Κουβελά, Α3

Στο θέατρο του Ελληνικού Κόσμου, φέτος για δεύτερη χρονιά παίζεται η παράσταση «Σμύρνη μου Αγαπημένη». Μια εξαιρετική παραγωγή, που ταξιδεύει τους θεατές σε μια εποχή με μεγάλη φόρτιση για τους Έλληνες, τα χρόνια από το 1917 μέχρι το 1923 και τη Μικρασιατική καταστροφή.

Η Μιμή Ντενίση, μετά από μεγάλη έρευνα στα αρχεία του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού, έγραψε το θεατρικό κείμενο, την ιστορία μιας οικογένειας που έζησε τη Μικρασιατική καταστροφή. Η Μικρασιατική καταστροφή ήταν μια μεγάλη συμφορά για τον ελληνισμό, που κατέληξε σε εξαφάνιση της ελληνικής κοινότητας της Μικράς Ασίας, μετρώντας πάνω από 600.000 νεκρούς και 1.500.000 πρόσφυγες στην Ελλάδα.

Στο έργο, η Φιλιά, μια αρχόντισσα της Σμύρνης, πρόσφυγας πια, θυμάται και νοσταλγεί την παλιά της πόλη, όπου ζούσε ευτυχισμένη με την πλούσια οικογένειά της.

Με έξυπνο τρόπο παρουσιάζονται οι αντίθετες πολιτικές απόψεις της εποχής, αφού η οικογένειά της ήταν φανατικοί Έλληνες και υποστηρικτές του Βενιζέλου ενώ η οικογένεια του αδερφού του άντρα της υποστήριζε τον βασιλιά και ήθελε η Σμύρνη να είναι ανεξάρτητη. Η ιστορία της οικογένειας ξετυλίγεται

σε μια ταραγμένη εποχή στη Σμύρνη, όπου, όμως, Έλληνες και Τούρκοι ζούσαν αρμονικά.

“Nine”, το μιούζικαλ

Κατά τη διάρκεια των διακοπών των Χριστουγέννων παρακολούθησα το μιούζικαλ “Nine”, στο θέατρο Πάνθεον. Ένα απολαυστικό τρίωρο γεμάτο μουσική, χορό, τραγούδι από ένα θίασο εξαιρετων πρωταγωνιστών και πολλών συντελεστών που μας ξενάγησαν στον γοητευτικό κόσμο του κινηματογράφου και μας χάρισαν λίγη από τη μαγεία του.

Το μιούζικαλ αναφέρεται σε έναν διάσημο Ιταλό σκηνοθέτη, τον Guido Contini, ο οποίος έχει μόλις κλείσει τα σαράντα και αντιμετωπίζει δύο κρίσεις στη ζωή του: έχει να γυρίσει μία ταινία, για την οποία δεν μπορεί να γράψει το σενάριο και η είκοσι χρόνων γυναίκα του είναι έτοιμη να τον αφήσει, διότι εκείνος δε δίνει προσοχή σ' αυτήν και στον γάμο τους, καθώς φαντάζεται όλες τις γυναίκες, που κατά τη διάρκεια της ζωής του αγάπησε και ήταν πηγές έμπνευσής του. Σε μία προσπάθειά τους να σώσουν τον γάμο τους και να βρουν γαλήνη

και ησυχία, πηγαίνουν σε ένα πολυτελές spa στην Βενετία. Εκεί, όμως, κυνηγούνται από τον τύπο και βομβαρδίζονται από ενοχλητικές ερωτήσεις που αφορούν τον γάμο τους και την ταινία που επρόκειτο να κάνει ο Guido. Ο Guido εμφανίζεται όλο και πιο απο-

σχολημένος, πασχίζοντας να βρει ένα σενάριο για την καινούρια του ταινία. Παράλληλα, η ηρωμένη του, η Carla, φτάνει στη Βενετία, η παραγωγός του, η Liliane, επιμένει να κάνει ο Guido ένα musical και την ίδια στιγμή η γυναίκα του, γεμάτη αμφιβολίες για τον γάμο τους, πασχίζει να

βρει μία λύση. Ο Guido, μέσα από μία σειρά φαντασιώσεων, βλέπει μπροστά του τη μητέρα του, που έχει φύγει από τη ζωή εδώ και χρόνια, καθώς και τον εννιάχρονο εαυτό του, όταν ήταν εσώκλειστος σε Καθολικό οικότροφείο και είχε πάει στην Saraghina να του μάθει τι σημαίνει έρωτας. Αυτό το γεγονός του είχε φέρει μεγάλους μπελάδες, με αποτέλεσμα να τιμωρηθεί από τις καλόγριες και να βιώσει την απόρριψη από τη μητέρα του. Επιστρέφοντας στην πραγματικότητα, ο Guido πασχίζει ακόμη για ένα σενάριο το οποίο δεν έχει καν γράψει, δεν έχει καν σκεφτεί. Γι' αυτό τον λόγο καλεί σε ραντεβού τη μούσα του, την Claudia, και μία από τις παλιές του αγάπες, την οποία θεωρεί πηγή έμπνευσής του. Η Claudia, τον αγαπά ακόμη πραγματικά εκείνος όμως την αγαπά ως πνεύμα, ως ιδέα, ως πηγή έμπνευσης και έτσι εκείνη δεν δέχεται να πρωταγωνιστήσει στην

καινούργια ταινία του. Εκείνος παρ' όλα αυτά τη στιγμή της απόρριψης βρίσκει την ιδέα για το σενάριο του. Σκέφτεται να γράψει για την ζωή ενός καζανόβα, και να πρωταγωνιστήσει στην

ταινία με κάθε γυναίκα της ζωής του. Η αυτοσχέδια αυτή ταινία, είναι μία σύγκρουση μεταξύ της πραγματικής και της φανταστικής ζωής του. Η γυναίκα του, η Carla, μπαίνει στη διαδικασία να ανακοινώσει το διαζυγίο τους μιας και ο Guido στην νέα του ταινία έχει χρησιμοποιήσει κάθε λέξη, κάθε στιγμή από τη ζωή τους. Ο Guido χρησιμοποίησε όλη του τη ζωή σαν μία εμπορική πηγή εσόδων, σαν ένα ψέμα πλασμένο με μοναδικό σκοπό την επαγγελματική επιτυχία και αποκατάσταση. Η ταινία είναι νεκρή, το καστ τον εγκαταλείπει και εκείνος φεύγει μόνος δίχως κανέναν και σκέφτεται την αυτοκτονία. Ο εννιάχρονος όμως εαυτός του εμφανίζεται ξανά και τον αποτρέπει από αυτήν την πράξη, ενώ στο τέλος όλες οι γυναίκες της ζωής του εμφανίζονται σε σειρά με ένα τραγούδι.

Ήταν μια εκπληκτική παραγωγή με πολύ καλούς συντελεστές και θα την πρότεινα σε όσους ψάχνουν κάτι διασκεδαστικό και παράλληλα ποιοτικό.

Ελενα Κωστούλα, Γ3

Αγαπάμε την ανάγνωση!

Αναμφισβήτητη η Ελλάδα, όπως και πολλές άλλες χώρες στον κόσμο, βιώνει το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης. Η αγγλική γλώσσα έχει πολύ περισσότερους ομιλητές από οποιανδήποτε άλλη και χρησιμοποιείται πιο πολύ. Ακόμα και Έλληνες επιλέγουν να πουν μερικές φορές αυτό που θέλουν χρησιμοποιώντας μιαν άλλη γλώσσα. Όχι την ελληνική όμως, την οποία πάλεψαν να κρατήσουν στη ζωή οι πρόγονοί μας μαζί με τον ελληνικό πολιτισμό, αλλά την αγγλική.

Δεν τάσσομαι κατά της εκμάθησης μιας ξένης γλώσσας, αλλά πρέπει να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε με ειλικρίνεια, ωριμότητα και σοβαρότητα, να αρχίσουμε να αγαπάμε τη γλώσσα μας, πριν εκείνη απλοποιηθεί άλλο, ή ακόμη χειρότερα εξαφανιστεί.

Υπάρχουν ποικίλοι τρόποι για να διατηρηθεί η ελληνική γλώσσα πλούσια, όμορφη και μαγική για τους ομιλητές και όποιον την ακούει. Το διάβασμα! Αυτό που τρέμουν όλα τα παιδιά και οι έφηβοι στην εποχή μας.

Διάβασμα! Το να εμπλουτίζεις το λεξιλόγιό σου, τις γνώσεις σου, το να διευρύνονται οι ορίζοντές σου, το να σκέφτεσαι διαφορετικά, το να σου δίνεται τροφή για σκέψη, θεωρείται απο πολλούς μια ιδέα ανιαρή. Πολλοί θεωρούν το βιβλίο έναν όγκο από χαρτί, το οποίο δεν έχει καμιά απολύτως χρησιμότητα, και απλά διακοσμεί τον χώρο. Θεωρούν πως όποιος διαβάζει, κρίνεται απευθείας ως μη κατάλληλος για παρέα, ως «φυτό».

Αλλά εγώ βλέπω και σκέφτομαι γιατί οι νέοι να υποτιμούν κάτι που χρειάζεται επιμονή, ταλέντο και αγάπη για να δημιουργηθεί. Γιατί κρίνουν λανθασμένα και με ανωριμότητα; Γιατί σκέφτονται τόσο «κλειστά», γιατί είναι τόσο απότομοι και αγενείς με τους άλλους που διαβάζουν;

**Αγαπάμε την ανάγνωση, αγαπάμε τη γλώσσα μας
και δεν είναι ντροπή!**

Γιατί δε διαβάζουν!

Τα θετικά χαρακτηριστικά που αντλεί ένα άτομο διαβάζοντας ένα βιβλίο είναι πολλά. Διεύρυνση πνευματικών οριζόντων, εμπλουτισμός λεξιλογίου, έκφραση σωστών απόψεων για μια εποικοδομητική και υψηλού επιπέδου συζήτηση είναι μόνο λίγα από αυτά.

Μη φοβάσαι να λες ότι αγαπάς την ανάγνωση. Μη φοβάσαι να κάνεις κάτι που σε κάνει ευτυχισμένο. Μη φοβάσαι την αντίδραση των άλλων. Μη νιώθεις ντροπή που κάνεις καλό στη γλώσσα σου, διατηρώντας τη, αλλά και στον εαυτό σου. Εάν κάποιος σε απορρίψει, θεωρώντας σε ως παρείσακτο, τότε είναι απλά αμόρφωτος και αποδεικνύεται ότι ποτέ δεν έχει αγγίξει βιβλίο.

Αν είσαι, όμως, ένας από αυτούς που θεωρούν το διάβασμα απλά ανιαρό, αν είσαι ένας από αυτούς που θεωρούν ότι το βιβλίο είναι διακοσμητικό χώρο, όπως τα πολύτιμα βάζα, τότε πάρε το πρώτο βιβλίο που θα βρεις μπροστά σου και ξεκίνησε να διαβάζεις για να αλλάξεις γνώμη. Μήπως βαρέθηκες; Εικάζω πως η απάντησή σου είναι «όχι».

Συνεπώς, τα βιβλία κρατούν την πανέμορφη και πλούσια γλώσσα μας ζωντανή. Την κρατούν έτσι όπως είναι. Όστε να μην εξαφανιστεί, όσες χιλιτίδες και αν περάσουν, όσα πράγματα κι αν έρχονται σε εμάς «απ' έξω».

Ελισάβετ Βεκρή, Α1

«Το βιβλίο παράθυρο στον κόσμο»

Νικηφόρος Βρεττάκος

Είναι κοινά παραδεκτό ότι η αξία του βιβλίου ήταν ανέκαθεν ανεκτίμητη. Πράγματι το βιβλίο προσφέρει αληθινή ψυχαγωγία και βασικές γνώσεις. Παράλληλα, εξασφαλίζει την ιστορία και τις παραδόσεις, ώστε να μπορούν να μεταφερθούν και να μη ξεχαστούν από τις επόμενες γενιές.

Με δεδομένα τα παραπάνω δεν εκπλήσσει το γεγονός ότι ένα βιβλίο θέλει πολύ μόχθο και υπομονή για να δημιουργηθεί. Αρχικά, ο/η συγγραφέας έχει μία ιδέα και έτσι αρχίζει να τη διατυπώνει στο χαρτί. Στη συνέχεια, παίρνει την καταγεγραμμένη ιδέα του και τη δίνει στον εκδοτικό οίκο που ο/η ίδιος/ίδια έχει αποφασίσει. Κατόπιν, αφού γίνει η διαδικασία της ανάγνωσης, συγκαλούν συμβούλιο για να προχωρήσουν στην έκδοση του βιβλίου. Αφού πάρουν την απόφαση και είναι έτοιμοι να μπουν στην επεξεργασία του και τελικά στην έκδοσή του, καλούν τον/την συγγραφέα να υπογράψει συμβόλαιο για τη συνεργασία τους. Έπειτα ο διορθωτής αναλαμβάνει να διορθώσει το κείμενο από τυχαία λάθη και αμέσως μετά ο εικονογράφος αναλαμβάνει να ταιριάξει τις εικόνες, εφόσον έχει το βιβλίο, με το κείμενο. Πλέον, το βιβλίο είναι έτοιμο και μπορεί καθένας να το προμηθευτεί.

Είναι γνωστό ότι τα είδη των βιβλίων είναι αναμφίβολα πολλά. Το κάθε είδος αναφέρεται σε διαφορετικό θέμα και σε διαφορετικό περιεχόμενο και όλα μπορούν να μας προσφέρουν διαφορετικές γνώσεις και πληροφορίες. Πιο συγκεκριμένα υπάρχουν τα εγκυκλοπαιδικά, τα μυθιστορήματα, τα ιατρικά καθώς και τα βιβλία ποίησης και φαντασίας. Για παράδειγμα, τα ιατρικά βιβλία αναφέρονται σε ιατρικά θέματα, δίνουν συμβουλές υγείας, αλλά μιλούν ακόμα και για έρευνες ή και ανακαλύψεις. Συνεπώς, κατά τη γνώμη μου, υπάρχει

μία κατηγορία για κάθε ανάγκη και οι πληροφορίες που μας προσφέρει είναι πολλές.

Με αφετηρία τη θέση αυτή μπορούμε να αποκομίσουμε πολλά πράγματα από ένα βιβλίο. Πράγματι, αναπτύσσει τη φαντασία και το πνεύμα, αλλά και καλλιεργεί την κριτική μας ικανότητα. Εκτός από αυτό, ένα βιβλίο ενημερώνει, προβληματίζει αλλά και εμπλουτίζει τον συναισθηματικό μας κόσμο. Αξίζει να σημειωθεί ότι η στενή επαφή με τα βιβλία μάς βοηθά να προστατευτούμε, από ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματα που μαστίζει την εποχή μας τη λεξιπενία, τη χρήση δηλαδή πολύ φτωχού λεξιλογίου από τους νέους.

Στην εποχή μας όμως, οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται πια για το βιβλίο. Η ανάπτυξη της τεχνολογίας είναι πλέον στα ύψη κι έτσι προτιμούν εκείνη από το βιβλίο. Οι νέοι είναι κουρασμένοι από τις υποχρεώσεις των μαθημάτων, γι' αυτό και το βλέπουν ως υποχρέωση να διαβάζουν. Η τηλεόραση μαγεύει με τον ήχο και την εικόνα σε σημείο που να επικρατεί του βιβλίου.

Σίγουρα το βιβλίο δεν είναι απλώς ένας «φίλος» αλλά ένας «πολύτιμος φίλος». Ένα βιβλίο μπορεί να δημιουργήσει έναν ολόκληρο πολιτισμό, να τον διατηρήσει και να τον αναπτύξει. Άρα η επαφή μαζί του είναι αναγκαία και δεν πρέπει κανείς να το βλέπει ως αγγαρεία αλλά ως διασκέδαση και ψυχαγωγία!

Μάρθα Ξυπνητού, Α6

Τα βιβλία είναι οι μέλισσες που μεταφέρουν τη γύρη της γονιμοποίησης από το ένα μυαλό στο άλλο.

James Russell Lowell

ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΟ ΝΤ' ΑΝΤΑΜΟ

Ικμπάλ ένα παιδί ενάντια στην παιδική εργασία

Εκδόσεις Πατάκη

Έχετε σκεφτεί ποτέ πόσα παιδιά υπάρχουν στον πλανήτη μας που αναγκάζονται να δουλεύουν; Έχετε αντιληφθεί πόσα παιδιά δεν κατοικούν σε ένα σπίτι με όλες τις ανέσεις και την οικογένειά τους; Εκατομύρια.

Αυτό το βιβλίο διηγείται μια αληθινή ιστορία, στην οποία ένα κορίτσι, η Φατίμα περιγράφει τα τελευταία χρόνια της ζωής ενός αγοριού, του Ικμάλ, από το Πακιστάν, που αγωνίστηκε για την απελευθέρωση χιλιάδων παιδιών σκλάβων.

Ο Ικμάλ, ένα δωδεκάχρονο αγόρι είναι σκλάβος σε ένα εργαστήρι χαλιών όπου ζει και εργάζεται σε απάνθρωπες συνθήκες. Προσπαθεί να ελευθερωθεί, αλλά και να ελευθερώσει τους φίλους του. Αρχικά το σκάει και καλεί δύο αστυνομικούς, οι οποίοι δωροδοκούνται από το αφεντικό του Ικμάλ, τον Χουσεϊν Χαν και αποχωρούν. Σε δεύτερη προσπάθεια ο Ικμάλ απευθύνεται στο Απελευθερωτικό Μέτωπο για την Εκμετάλλευση της Παιδικής Εργασίας και τα καταφέρνει. Αυτός και οι φίλοι του φιλοξενούνται στο κτήριο όπου στεγάζεται η οργάνωση μέχρι να βρεθούν οι οικογένειές τους. Έπειτα συνεργάζεται με την οργάνωση αυτή για την απελευθέρωση πολλών άλλων παιδιών. Ο Ικμάλ εκείνη τη χρονιά κερδίζει το βραβείο «Νέο σε Δράση» και μια Υποτροφία σε ένα Πανεπιστήμιο κοντά στη Βοστώνη. Μετά από τη βράβευση, ο Ικμάλ επιστρέφει στην οικογένειά του, για να γιορτάσουν το Πάσχα. Εκείνο ήταν το Πάσχα του 1995, που ο Ικμάλ σε ηλικία περίπου δεκατριών ετών δολοφονείται. Οι εκτελεστές της δολοφονίας δε συνελήφθησαν ποτέ. Από τότε

το όνομα του Ικμάλ έγινε σύμβολο για την ελευθερία των παιδιών.

Ο αναγνώστης μπορεί να δει μέσα από τη διήγηση της Φατίμα αυτή τη σκοτεινή πλευρά του πλανήτη μας, όπου πολλοί συνάνθρωποί μας αγωνίζονται για την ελευθερία τους, μια ελευθερία που τους ανήκει και παρ' όλα αυτά την εκμεταλλεύεται κάποιος άλλος.

Αγγελική Κουβελά, Α3

ΔΙΔΩ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Οι νεκροί περιμένουν

Εκδόσεις Κέδρος

Θα έλεγε κανείς ότι αυτό το βιβλίο της Διδώς Σωτηρίου, είναι ένα πολύ «δυνατό» βιβλίο για να το διαβάσει ένα παιδί. Σε αυτό όμως δε συμφωνώ. Το διάβασα το καλοκαίρι και συνειδητοποίησα ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι.

Η επιλογή του βιβλίου αυτού δεν ήταν τυχαία. Ξαν απόγονος δεύτερης γενιάς της Σμύρνης, ήθελα να τη γνωρίσω, να την εξερευνήσω και για αυτό ήταν μια πολύ καλή ευκαιρία.

Το βιβλίο περιγράφει την καταστροφή της Σμύρνης και την εξαφανισμένη ανθρωπιά των Τούρκων. Αναφέρεται και στην ίδια τη Διδώ Σωτηρίου που έζησε στη Σμύρνη και δεν τη λησμόνησε με το πέρασμα των χρόνων. Ζωντανεύει μια εποχή και μια κοινωνία με τα προβλήματά της, την καθημερινότητά της, τα δράματά της και προπαντός τις ανθρώπινες πινελιές ευτυχίας και δυστυχίας. Τα συναισθήματα που σε κυριεύουν είναι ο τρόμος και η αγωνία. Νιώθεις ότι και εσύ πρέπει να πάρεις την επόμενη βάρκα για να ξεφύγεις.

Είναι ένα βιβλίο που πρέπει όλοι να διαβάσουμε για να πληροφορηθούμε την ιστορία εκείνης της εποχής!

Μαριάννα Μολυνδρή, Α5

ΛΟΤΗ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ-ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Καναρίνι και μέντα

Εκδόσεις Πατάκη

Ο Απελλής, ο εντεκάχρονος ήρωας του βιβλίου, απογοητευμένος από αυτούς που πίστευε ότι τον αγαπούν, βρίσκεται ολομόναχος στην πολύβουλη Αθήνα. Ζει μια συναρπαστική περιπέτεια. Η μόνη του συντροφιά, «ο χάρτινος παππούς», αποσπάσματα δηλαδή από τα κείμενα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, από όπου παίρνει ουσιαστικές συμβουλές. Το κεφάλαιο που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση είναι εκείνο στο οποίο ο Απελλής επιστρέφει στο παλιό του σπίτι και αναπολεί τα παιδικά του χρόνια. Ανάμεσα στα σκονισμένα έπιπλα, τα παρατημένα χαρτιά και τους φακέλους, ανακαλύπτει την αλήθεια για την πραγματική του μητέρα. Ένα γράμμα γίνεται η αφορμή για να επανεκτιμήσει τις σχέσεις του με την οικογένειά του και να αρχίσει μια νέα ζωή! Ένα βιβλίο επίκαιρο που αφορά μικρούς και μεγάλους!

Ηρώ Ψαρουλάκη, Α8

ΑΛΚΗ ΖΕΗ

Με μολύβι φάμπερ νούμερο δύο

Εκδόσεις Μεταίχμιο

Ένα βιβλίο που αγαπήσα και κράτησε το ενδιαφέρον μου αμείωτο μέχρι το τέλος είναι το βιβλίο της Άλκης Ζέη «Με μολύβι φάμπερ νούμερο δύο». Σ' αυτό η συγγραφέας αυτοβιογραφείται με απόλυτη ειλικρίνεια. Μας εξιστορεί τα παιδικά της χρόνια, τις πρώτες καλλιτεχνικές συγκι-

νήσεις, τα πρώτα φλερτ, την αναφάβητη υπηρέτρια Θεοδώρα, που της έγραφε τα γράμματα, το πιάνο που πουλήθηκε για να μπορέσει η Ζέη να γίνει καλή, το καπλάνι της βιτρίνας, τον Κλούβιο, σε μια Ελλάδα που αγωνίζεται να επιβιώσει. Παράλληλα προσωπικότητες που διαμόρφωσαν τον πνευματικό κόσμο αυτού του τόπου περνούν από τις σελίδες της, όπως ο Γιώργος Σεβαστικόγλου, ο Βεάκης, ο Γκάτσος, ο Εμπειρίκος, η Ζωρζ Σαρή, ο Οδυσσεάς Ελύτης, ο Κάρολος Κουν, η Μελίνα Μερκούρη. Η μνήμη της και το καλά ξυσμένο μολύβι της παιδικής της ηλικίας καταγράφει τα πάντα. Ένα βιβλίο απαραίτητο για όλη την οικογένεια, αφού από αυτό θα μάθουν οι νεότερες γενιές και θα θυμηθούν οι παλαιότερες, όλα εκείνα που δημιούργησαν το ψηφιδωτό της Ελλάδας.

Ηρώ Ψαρουλάκη, Α8

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Το ταξίδι που σκοτώνει

Εκδόσεις Καστανιώτη

Το βιβλίο, είναι ένα μυθιστόρημα γραμμένο για εφήβους. Το κύριο θέμα του είναι ο εθισμός στα ναρκωτικά παιδιών που βρίσκονται στην εφηβεία.

Ο δεκαπεντάχρονος Στέφανος βρέθηκε, χωρίς καλά καλά να το καταλάβει, να είναι ένα ακόμα θύμα των ναρκωτικών και του «ταξιδιού, που σκοτώνει». Τελικά, ο κεντρικός ήρωας καταφέρνει μετά από πολύ αγώνα και συμπαράσταση από την οικογένειά του να ξεπεράσει τον εθισμό και να «καθαρίσει» τον οργανισμό, αλλά και το πνεύμα του. Εκείνος τα κατάφερε, πληγωμένος όμως από τον χαμό τριών αγαπημένων του φίλων! Το βιβλίο μάς προειδοποιεί, μας συγκινεί, μας αποκαλύπτει και μας δίνει την ευκαιρία να καταλάβουμε τι πραγματικά σημαίνει «εθισμός, έφηβος και ναρκωτικά». Το πιο σημαντικό όμως είναι πως μας δι-

νει το μήνυμα της ελπίδας, καθώς μέσα από την ιστορία του δεκαπεντάχρονου αγοριού, μας φανερώνει πως πάντα θα υπάρχει λίγο φως στο σκοτάδι, που, αν το ανακαλύψουμε, η ζωή μας θα αλλάξει προς το καλύτερο. Αυτός είναι και ο λόγος, που το αγαπημένο μου σημείο στο βιβλίο, είναι οι τελευταίες σελίδες, που μεταδίδουν μέσα από μία νέα ηρωίδα, της οποίας ο αδερφός πέθανε από ναρκωτικά, το φως στο σκοτάδι.

Πωλέττα Φάκα, Α8

ΕΡΙΚ ΣΜΑΝΟΥΕΛ ΣΜΙΤ

«Αγαπητέ Θεέ»

Εκδόσεις Όπερα

Το βιβλίο χωρίζεται σε γράμματα που στέλνει ο δεκάχρονος Όσκαρ στον Θεό. Ο Όσκαρ πάσχει από καρκίνο και μένει σε ένα νοσοκομείο. Είναι απομακρυσμένος από τους γονείς του και ο μόνος άνθρωπος που έχει κοντά του είναι η «θεία Ροζ». Η θεία Ροζ είναι μια νοσοκόμα που βοηθάει τον Όσκαρ να είναι χαρούμενος λέγοντάς του πως κάθε μέρα που θα περνάει από εδώ και στο εξής, θα αντιστοιχεί σε 10 χρόνια από τη ζωή του. Έτσι, ώστε, όταν θα πεθάνει, θα νιώθει πως έχει ζήσει όλη του τη ζωή. Ο Όσκαρ ζει τη ζωή του μέσα σε δέκα μέρες, μέχρι δηλαδή να γίνει 100 χρονών. Στα 30 (την 3η μέρα), ο Όσκαρ «παντρεύεται» ένα κορίτσι από το διπλανό δωμάτιο του νοσοκομείου και ζουν μαζί την υπόλοιπη ζωή τους.

Το αγαπημένο μου κομμάτι είναι το συγκινητικό τέλος, όπου ο Όσκαρ, αρχίζει να συμπαθεί τους γονείς του και περνάει τα τελευταία του Χριστούγεννα μαζί. Ακόμα, μου αρέσει το τελευταίο γράμμα του βιβλίου προς τον Θεό, το οποίο το γράφει η θεία Ροζ, αφού έχει πεθάνει ο Όσκαρ. Η θεία Ροζ λέει στον Θεό πως ο Όσκαρ ξεψύχησε, όταν έλειπε κι αυτή και γονείς του για να μην τους στενοχωρήσει. Τέλος, του ομολόγησε πως δεν μπορεί να είναι δυνατή και να μην κλαίει, επειδή χάρη στον Όσκαρ έλεγε αστεία και ήταν χαρούμενη.

Ηλιάνα Φιλippoπούλου, Α8

ΚΡΙΣΤΟΦ ΓΚΑΛΦΑΡ

Ο πρίγκιπας των νεφών

Εκδόσεις Καλέντης

Ο Τρίσταμ και ο Τομ έχουν γεννηθεί σ' ένα... σύννεφο λίγα χιλιόμετρα πάνω από τον ωκεανό. Την εποχή εκείνη ο βασιλιάς των νεφών εκθρονίζεται από τον αποκαλούμενο Τύραννο. Για αυτό και το χωριό του Τρίσταμ χτίστηκε μακριά από τον υπόλοιπο κόσμο, διότι εκεί κατοικούσε και η κόρη του πρώην βασιλιά, η Μυρτίλη. Για κακή τους τύχη τα στρατεύματα του Τυράννου βρίσκουν το κρυμμένο χωριό και το καταστρέφουν, παίρνοντας μαζί τους και τη μικρή πριγκίπισσα. Ο Τρίσταμ και ο Τομ θα προσπαθήσουν να σώσουν τη Μυρτίλη, ρισκάροντας τις ζωές τους.

Ελπίζω να σας αρέσει το βιβλίο, όσο άρεσε και σε έμένα.

Αναστασία Σταυροπούλου, Α8

ΣΑΡΑ ΝΤΑΡΕΡ ΛΙΤΜΑΝ

Θέλεις να κάνουμε Chat;

Εκδόσεις Ψυχογιός

Όλοι μας μιλάνε για τους κινδύνους του διαδικτύου και οι περισσότεροι από μας έχουμε κουραστεί να ακούμε διαλέξεις, συζητήσεις και αποτελέσματα ερευνών γι αυτό το θέμα συνεχώς. Παρόλα αυτά, μέσα από το βιβλίο «Θέλεις να κάνουμε chat» βλέπουμε τους κινδύνους να ζωντανεύουν στα μάτια μας. Στο βιβλίο, η Άμπι είναι ένα κορίτσι στην ηλικία των 16 ετών και φοιτά στην πρώτη χρονιά του Λυκείου. Πιστεύει πως μόνο το διαδίκτυο τη βοηθάει να ξεχνιέται και πιο συγκεκριμένα οι συνομιλίες της με έναν άγνωστο,

τον Λουκ. Πιστεύει πως ο Λουκ είναι ο μοναδικός που μπορεί να την καταλάβει. Αν και δεν τον γνωρίζει, προσωπικά πιστεύει πως γνωρίζονται χρόνια. Έτσι μία μέρα μετά από έναν άγριο καβγά με τους γονείς της αποφασίζει να φύγει μαζί του και εξαφανίζονται. Η ανησυχία των γονιών της τους οδήγησε στην αστυνομία για να δηλώσουν την εξαφάνιση της κόρης τους. Μετά από λίγο καιρό η αστυνομία εντοπίζει την Άμπι και τον Λουκ ο οποίος αποδείχθηκε ότι ήταν (ενήλικος, περίπου 30 ετών) παιδόφιλος και στο παρελθόν είχε ξαναμιλήσει μέσω διαδικτύου με άλλες έφηβες. Μολονότι η Άμπι ενημερώθηκε για το παρελθόν του Λουκ από τους αστυνομικούς, αρνείται να παραδεχθεί την αλήθεια...

Περσεφόνη Παναγιώτου, Γ3

ΜΠΕΤΤΥ ΣΜΙΘ

Ένα Δέντρο Μεγαλώνει στο Μπρούκλιν

Εκδόσεις Μίνωας

Το βιβλίο είναι γραμμένο το 1943 και έχουν εκδοθεί 4 εκατομμύρια αντίτυπα από αυτό. Η ιστορία αρχίζει το 1912 με τη φτωχή οικογένεια Νόλαν. Η Φράνση Νόλαν, η ηρωίδα του βιβλίου, και ο αδερφός της, Νήλυ, έχουν τη μικρή τους τράπεζα, βάζοντας λίγα λεφτά στην άκρη. Η μητέρα τους βγάζει λεφτά καθαρίζοντας σπίτια και ο πατέρας, ο Τζόνι δε δουλεύει. Αντιθέτως, γυρνάει σπίτι μεθυσμένος πολύ συχνά. Η μητέρα, παρόλο που η ίδια δεν τα κατάφερε, θέλει τα παιδιά της να έχουν ένα υπέροχο μέλλον και θέλει ο Νήλυ να γίνει γιατρός. Κάποια στιγμή στο βιβλίο, η Φράνση και ο Νήλυ πάνε σχολείο, αλλά δεν προλαβαίνουν να αποφοιτήσουν, αφού ο πατέρας τους πεθαίνει από το αλκοόλ. Έτσι, αναγκάζονται να πάνε να δουλέψουν! Η Φράνση εργάζεται για πρώτη φορά και με πολλή προσπάθεια, ολοκληρώνει τις σπουδές της. Πα-

ρόλο που αφήνει πίσω τη γειτονιά της, το Μπρούκλιν, είναι η αγαπημένη της περιοχή. Είναι η περιοχή, όπου έμαθε να αντιμετωπίζει τη ζωή.

Ηλιάνα Φιλippoπούλου, Α8

Μ. ΛΟΥΝΤΕΜΗΣ - Σ. ΔΟΥΚΑΣ

Ένα παιδί μετράει τ' άστρα και Η ιστορία ενός αιχμαλώτου

Εκδόσεις Πατάκη και Εκδόσεις Κέδρος

Ο Όμιλος «Λογοπλόκος» ασχολήθηκε φέτος, μεταξύ άλλων, και με δύο μυθιστορήματα - ορόσημα της Νεοελληνικής πεζογραφίας: «Ένα παιδί μετράει τ' άστρα», του Μενέλαου Λουντέμη το ένα και «Η ιστορία ενός αιχμαλώτου», του Στρατή Δούκα το άλλο. Κοινά τους σημεία, ο προσορισμός της φετινής Εξόρμησης του Γυμνασίου μας, δηλαδή η κεντρική Μακεδονία (περιοχή με διαφορετικό βέβαια τρόπο παρούσα στο καθένα), καθώς και η επίκαιρη έννοια της προσφυγιάς και των συνεπειών της. Στο πρώτο λογοτέχνημα παρακολουθούμε το «ταξίδι ενηλικίωσης» του μικρού Μέλιου, που αγαπά τα γράμματα, ενώ συγκρούεται με την κοινωνική πραγματικότητα της εποχής και του τόπου στον οποίο βρέθηκε. Στο δεύτερο γνωρίζουμε το περιπετειώδες «ταξίδι σωτηρίας» ενός μικρασιάτη πρόσφυγα, που έκανε τον Τούρκο για να γλυτώσει, όπως μάλιστα το αφηγήθηκε ο ίδιος στον συγγραφέα. Και τα δύο βιβλία παρουσιάστηκαν δυο φορές, αρχικά στο πλαίσιο του Πανηγυριού '16 και έπειτα στη διάρκεια της Εξόρμησης, όπου μέλη του «Λογοπλόκου» μίλησαν για τις αναγνωστικές τους αυτές εμπειρίες στους μαθητές του Γυμνασίου της Βεργίνας παρακινώντας τους μάλιστα να διαβάσουν κι εκείνοι τα αριστουργήματα αυτά.

«Όμιλος Λογοπλόκος»

